

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2010

Bc. Milada Velecká

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Účetní a daňové problémy sportovního klubu

Sports Club Accounting and Tax Problems

Student: Bc. Milada Velecká

Vedoucí diplomové práce: Ing. Šárka Kryšková, Ph.D.

Ostrava 2010

Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou práci s výjimkou příloh vypracovala samostatně.

V Ostravě dne

.....

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Charakteristika sportovních klubů.....	3
2.1 Organizace sportu v České republice.....	3
2.1.1 Sport v neziskovém sektoru.....	5
2.1.2 Financování sportu v neziskovém sektoru.....	6
2.2 Právní formy sportovních klubů.....	8
2.2.1 Občanské sdružení.....	9
2.2.2 Příspěvková organizace.....	14
2.2.3 Akciová společnost.....	16
2.2.4 Společnost s ručením omezeným.....	18
2.3 Sportovní klub.....	20
3. Účetnictví sportovního klubu.....	22
3.1. Obecná ustanovení o účetnictví.....	22
3.2. Nákladová střediska.....	24
3.2.1. Vymezení nákladových středisek.....	25
3.2.2. Přímé náklady a výdaje.....	26
3.2.3. Režijní náklady.....	28
3.2.4. Odpisy.....	30
3.2.5. Výnosy.....	31
3.2.6. Výsledek hospodaření.....	32
3.3. Sponzorský příspěvek versus dar.....	33
4. Daňové problémy sportovního klubu.....	37
4.1. Daň z příjmů 1. SC WOOW Vítkovice.....	37
4.1.1. Odpočet podle § 20/7 ZDP.....	38
4.1.1.1.Úprava 30 % odpočtu.....	38
4.1.1.2.Použití a vykazování daňové úspory.....	39
4.1.1.3.Neuplatnění 30 % odpočtu.....	43
4.2. Zdaňování darů a sponzorských příspěvků.....	45
4.3. Daň z příjmů trenérů.....	46
4.3.1. Příjmy ze závislé činnosti.....	46
4.3.2. Příjmy z podnikání.....	49
4.3.3. Ostatní příjmy.....	50
4.3.4. Shrnutí.....	51
4.4. Daňová optimalizace.....	52
4.4.1. Pořádání sportovních akcí.....	52
4.4.2. Výchovné.....	54
5. Závěr.....	56
Seznam použité literatury.....	57

1. Úvod

Neziskový sektor má bohatou tradici a podílel se na národní, kulturní a politické emancipaci. Bouřlivý rozvoj v podobě vzniku mnoha organizací zažil neziskový sektor v roce 1989 a od té doby prochází řadou významných změn. Svobodu sdružování v neziskovém sektoru lze také chápat jako formu účasti na moci. Neziskový sektor zapojuje občany do výkonu státu, který je jinak prováděn jen volebním právem. Stát tak svěřuje na základě principu subsidiarity řízení určitých činností svým občanům.

Sport ovlivňuje celosvětově a dynamicky nejen individuální lidský potenciál, ale působí i na životní styl v moderní společnosti. Má ale také významné ekonomické konsekvence, projevující se přímými ekonomickými, ale i nepřímo měřitelnými, a ve svých důsledcích velmi důležitými externalitními ekonomickými výstupy. Sport a tělesná výchova byl dříve pod záštitou Českého svazu tělesné výchovy. Dnes je to Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy spolu se svými sportovními odbory.

Sportovní činnost je v České republice zabezpečována mnoha subjekty v různých právních formách. Tyto subjekty jsou součástí ziskového i neziskového sektoru z důvodu dvou různých forem financování provozu a rozvoje sportovní činnosti.

Nejvíce rozšířeným druhem neziskové organizace, zabývající se sportovní činností, je občanské sdružení. Sportovní kluby hojně využívají tuto formu nevýdělečné organizace z důvodu flexibility právní úpravy ohledně vzniku a fungování a také nízkých nákladů na založení, protože není zpoplatněna registrace občanského sdružení. Velkou výhodou pro občany je také to, že nemusí tvořit žádný základní kapitál.

Občanská sdružení jsou právními osobami s právní subjektivitou a jejich založení, podmínky v průběhu fungování a zánik je upraven zákonem č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů. Občanská sdružení jsou povinna vést účetnictví podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Mohou podléhat všem daním, ale mohou také využívat různá zvýhodnění, která jim umožňují daňové zákony.

Při provozu občanských sdružení, založených pro poskytování sportovních aktivit, mohou vznikat nejasnosti při povinném vedení účetnictví a nesrozumitelném výkladu daňových zákonů. Právě na problematiku účetnictví a zdanění se zaměřím ve své práci.

Cílem této diplomové práce je popsat problémy konkrétního občanského sdružení, které mu vzniknou v souvislosti s vedením účetnictví, a s tím spojená daňová problematika, která se ho bezprostředně týká, a naznačit možná řešení nebo zjednodušení.

2. Charakteristika sportovních klubů

Sport a pohybová rekreace má ekonomický význam v mnoha ohledech. Jednak se podílí na tvorbě HDP a také ovlivňuje zaměstnanost, výdaje domácností na sport a produkty kolem něj a výdaje státního rozpočtu na tyto aktivity. [1]

Postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti vymezuje zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů. Stanoví také úkoly ministerstev, správních úřadů a územně samosprávných celků při podpoře sportu. Sport podle tohoto zákona představuje všechny formy tělesné činnosti s cílem harmonického rozvoje tělesné i psychické kondice, upevnění zdraví a dosažení sportovních výkonů. Sport může být organizovaný i neorganizovaný. [19]

2.1 Organizace sportu v České republice

Organizací, které se zabývají sportem je velké množství. Od malých sportovních klubů po velké organizační struktury, asociace a federace v oblasti sportu. Postupem času se vytvořily regionální asociace, aby se mohla konat sportovní klání, které se dále rozšiřovaly na národní a mezinárodní. Posláním těchto velkých organizačních struktur je zabezpečit efektivní a účelné dosažení společných cílů ve sportu svých členů, prostřednictvím plánování a odpovědnosti za dosažené výsledky. [3]

Ústřední orgán státní správy, který se zabývá sportem v České republice, je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Sportovní odbor ministerstva se dělí na dvě sekce. Ta první se zabývá sportem ve školách, upravuje vyučovací předmět tělesná výchova a reprezentuje ČR v mezinárodních organizacích. Druhá sekce se zabývá sportovními organizacemi a také je odpovědná za reprezentaci České republiky v oblasti sportu. [1]

Další orgány státní správy zabývající se sportem jsou Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. Tato ministerstva mají ve své působnosti vytvářet podmínky pro rozvoj sportu, pro reprezentaci České republiky v oblasti sportu, přípravu sportovních talentů a zřizují a zabezpečují činnost rezortních sportovních center. Ministerstvo zdravotnictví organizuje zdravotní péči o sportovní reprezentanty a sportovní talenty, zajišťuje specifické přístupy těchto sportovců ke klinické péči, zřizuje laboratoře dopingových kontrol a zabezpečuje činnost stanovenou Mezinárodním olympijským výborem.

Kraje a obce mají v oblasti sportu zabezpečovat jeho rozvoj pro širokou veřejnost, včetně zdravotně postižených občanů a přípravu sportovních talentů. Dále zajišťují výstavbu,

rekonstrukci, provoz a udržování sportovních zařízení a finančně zabezpečují sportovní činnost ze svého rozpočtu. [19]

Nejvýznamnější organizací zabývající se sportem, je v České republice Český svaz tělesné výchovy a sportu (ČSTV). Jedná se o dobrovolné sdružení sportovních, tělovýchovných a turistických svazů, sportovních klubů a jednot. Vznikl 11. března 1990 se sídlem v Praze a má celostátní působnost. Nejvyšším orgánem ČSTV je valná hromada, která je tvořena předsedou, devíti zástupci sportovních svazů a devíti zástupci regionálních sdružení. Posláním ČSTV je podpora sportu a tělesné výchovy, podpora reprezentace České republiky ve sportu, zastupování a ochrana svých členů a je základnou pro spolupráci. Český svaz tělesné výchovy a sportu funguje i na úrovních regionálních a okresních, vyšší celky pak tvoří krajská sdružení. [3]

Sportovní činnost je v České republice zabezpečována mnoha subjekty v různých právních formách. Tyto subjekty jsou součástí ziskového i neziskového sektoru z důvodu dvou různých forem financování provozu a rozvoje sportovní činnosti. Neziskových subjektů působících v oblasti sportu je sice více, ziskové se však větší měrou podílejí na tvorbě celkové produkce HDP. [1]

Právní formy sportovních klubů v ziskovém sektoru:

- akciová společnost,
- společnost s ručením omezeným,
- veřejná obchodní společnost,
- družstvo.

Právní formy sportovních klubů v neziskovém sektoru:

- obecně prospěšné společnosti,
- občanská sdružení,
- zájmová sdružení právnických osob,
- organizace s mezinárodním prvkem – mezinárodní sportovní federace, které mohou mít na území ČR sídlo nebo zde působí prostřednictvím své organizační složky,
- rozpočtové nebo příspěvkové organizace zřízené ústředním orgánem státní správy nebo v případě příspěvkových organizací obcemi,
- nadace a nadační fondy.

Každý sport má svůj samostatný svaz, který má vlastní sankční systém a disciplinární řád. Za svou činnost svaz odpovídá Českému svazu tělesné výchovy a sportu a členství

v těchto svazech je dobrovolné, jakož i účast na soutěžích. Stát vytváří pouze rámcové podmínky pro provozování sportu, jinak se sportovci řídí zejména podmínkami svazů. Organizační struktura sportovního klubu je závislá na typu právní formy, většinou jsou však tvořeny statutárním orgánem, kontrolním orgánem, arbitrážním orgánem, disciplinárním orgánem a odborovým orgánem. Arbitrážní komise řeší spory mezi členy organizace vzniklé při její činnosti. Orgány komise jsou voleny či ustanoveny a jejich pravomoci nepřesahují hranice sportovního klubu. Proti rozhodnutí arbitrážní komise se lze bránit u civilního soudu. Disciplinární komise řeší prohřešky sportovců, trenérů a jiných členů proti pravidlům konkrétního sportu a má pravomoc jim udělovat sankce. Kluby mají různé sportovní, ekonomické a sociální cíle, které vytvářejí na základě svých finančních možností. Sportovní cíle představují zejména zviditelnění klubu a daného sportu prostřednictvím úspěchů v soutěžích a umístění družstev a jednotlivců na významných pozicích, také rozšíření členské základny. Ekonomické cíle tvoří zejména zajištění finančních prostředků pro svou činnost a zlepšení vlastních podmínek. [3]

2.1.1 Sport v neziskovém sektoru

Neziskový sektor má bohatou tradici a podílel se na národní, kulturní a politické emancipaci. V době fašistického a komunistického režimu byla jejich činnost výrazně utlumena, protože v těchto dobách nebyla svobodná iniciativa žádoucí. Sport a tělesná výchova byly pod záštitou Českého svazu tělesné výchovy, což bylo součástí Národní fronty. Bouřlivý rozvoj v podobě vzniku mnoha organizací zažil neziskový sektor v roce 1989 a od té doby prochází řadou významných změn. Rok 1990 byl v duchu naděje a idealismu a neziskový sektor procházel právní úpravou – například vznik zákona o sdružování. Také s rozvojem demokracie přicházejí i zahraniční subjekty a rozvíjí se poskytování darů do neziskových organizací. Období roku 1993 – 1996 se vyznačuje poklesem právních aktivit státu ve vztahu k neziskovému sektoru, ale stále pokračuje státní podpora. V této době vznikají obecně prospěšné společnosti. Od roku 1997 se oblast neziskového sektoru dále rozvíjí včetně právních předpisů. Vznik krajů výrazně ovlivnil situaci nevýdělečných organizací v regionu.

Svobodu sdružování v neziskovém sektoru lze také chápat jako formu účasti na moci. Zapojuje občany do výkonu státu, který je jinak prováděn jen volebním právem. Stát tak svěřuje na základě principu subsidiarity řízení určitých činností svým občanům, čímž pomáhají doplňovat principy státu.

Nevýdělečné organizace zabezpečující sportovní aktivity nejsou založeny za účelem dosažení zisku, pokud nějaký zisk získají, investují ho zpět do sportovní činnosti organizace. Zdroje získávají z dotací, darů a příspěvků. Neziskové organizace jsou obecně nezávislé na státě a rozšiřují nabídku veřejného sektoru. Nevýdělečné organizace mají charakteristické znaky a jsou:

- organizované – vyznačují se institucionalizací struktury, fungují na základě smlouvy či zřizovací listiny, mají stanovenou organizační strukturu a náplň činností,
- soukromé – jsou oddělené od vlády, což neznamená i oddělení od státních financí,
- nerozdělující zisk – veškeré zisky musí být zpětně vloženy do činnosti organizace,
- samosprávné – disponují vnitřní strukturou se stanovením řídicích a kontrolních kompetencí,
- dobrovolné – souvisí s možností dobrovolné účasti.

Nevýdělečné organizace se dělí na **vzájemně prospěšné** - ty sledují zájmy především svých členů a **veřejně prospěšné** – zabývají se zejména veřejně prospěšnou činností. V praxi se obě tyto činnosti prolínají. V České republice se na sportovních činnostech z neziskových organizací podílí nejvýznamnější měrou občanská sdružení a obecně prospěšné společnosti. [1]

2.1.2 *Financování sportu v neziskovém sektoru*

Neziskové organizace jsou financovány ze dvou druhů zdrojů – ze zdrojů veřejných a zdrojů soukromých. V praxi dochází k prolínání obou těchto zdrojů.

Listina základních práv a svobod ustanovuje, že rozhodující část státního rozpočtu musí být vydána na zajišťovací funkci státu. Pro zajištění veřejných služeb stát zřizuje své příspěvkové organizace a organizační složky bez právní subjektivity. Touto cestou jsou zajišťovány jednotlivé funkce státu. Instituce veřejné správy ale spolupracují i s neziskovými organizacemi, které jsou aktivitou občanů. Tato spolupráce je realizována prostřednictvím dotací veřejné správy do těchto neziskových organizací. Využívání neziskových organizací místo veřejné správy je dáno faktem, že neziskové organizace poskytují služby v oblasti vyšší poptávky po těchto službách a jsou pružnější při reakcích na změny. Neziskové organizace jsou podporovány jak ze státního rozpočtu, tak z rozpočtu krajského a obecního. Současným trendem je pokles financování ze státního rozpočtu na úkor financování z místních rozpočtů. [1]

Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy každoročně vyhlašuje programy „Státní podpory sportu“ v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na usnesení vlády č. 1333 ze dne 3. listopadu 2008 o „Zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy“. Podpory sportu jsou v oblasti státní sportovní reprezentace, v oblasti veřejně prospěšných programů a v oblasti investičních prostředků. [28]

Do soukromých zdrojů patří zdroje z podnikatelské sféry, zejména prostřednictvím darů a grantů. Větší firmy již mají vybudován svůj grantový systém a součástí žádosti sportovního klubu o grant by měl být projekt, rozpočet, poslání a cíle organizace. U malých firem záleží hlavně na osobním jednání a podporou nebývají peníze, ale spíše poskytování svých služeb zdarma, nebo za zvýhodněné ceny. [6]

Významný rozrůstajícím se zdrojem se v současné době stávají zdroje ze sázkových her. Česká legislativa totiž upravuje podmínky provozování loterií a hazardních her, které je podmíněno odvodem části zisku na společensky prospěšné programy a projekty. Z oblasti nepodnikatelské sféry to jsou členské příspěvky a dary od občanů. Důležitým soukromým zdrojem jsou také tržby z vlastní činnosti. Mohou to být například pronájem vlastních budov, poskytování služeb, burzy, plesy, loterie a jiné.

Firmy investují své prostředky z důvodu marketinkového, kam patří zlepšení vlastní image před zákazníky a jinými obchodníky, nebo v důsledku podnikových cílů, čímž mohou podporovat své zaměstnance, nebo z důvodu společenské odpovědnosti. Také mohou existovat negativní motivy dárců – snižování daňové zátěže, praní špinavých peněz, splnění povinnosti dárcovství ze státních zdrojů, osobní prospěch a jiné.

Neziskové organizace mohou získávat finanční zdroje i na základě bankovních úvěrů a ne pouze z pasivní pozice v podobě dotací a sponzoringu. Banky zatím nerady poskytují peníze na sportovní projekty zejména z důvodů nepřípravenosti manažerů a neodborného přístupu. Jinak ale sportovní klub splňuje atributy ekonomického činitele, který může žádat o bankovní úvěry. [1]

Snahou organizace musí být dobré vycházení se svými zdroji příjmů, proto se klade důraz na komunikaci s nimi a Public Relations. Velmi významnou roli pro neziskové organizace hraje i fundraising.

Fundraising je proces získávání finančních prostředků s výsledkem nalezení co nejvhodnějšího způsobu oslovení a komunikace s dárce. Pro neziskovou organizaci je velmi důležité jej naplánovat, což spočívá v určení cíle, kterého chceme dosáhnout,

a vypracování časového plánu aktivit pro získání prostředků, vytvořit seznam možných zdrojů a způsob výběru ideálního zdroje, způsoby metod získávání zdrojů a rozhodnutí o způsobu komunikace se zvoleným dárce. Po dosažení svého cíle činnosti fundraisingu nekončí, společnost musí informovat zdroj o použití daru a snaží se udržet si svého dárce pro budoucí potřeby, případně se snaží o zvyšování darů.

Metody fundraisingu:

- Direkt mail – prostřednictvím pošty nebo internetové pošty se informují společnosti a žádá se o dar.
- Veřejné sbírky – tento způsob vyžaduje vysokou propracovanost, je zde vyzýván neurčitý okruh dárce.
- Benefiční akce – také se zde vyzývají neznámí dárce, pravidlem bývá alespoň jedna známá osobnost, aby byl program divácky i publicisticky zajímavý. Akce musí být bezchybná a musí se zde presentovat nějaký významný dobročinný účel.
- Osobní dopis či telefonický rozhovor – zde se předpokládá, že dárce je předem znám.
- Písemná žádost o grant.
- Fundraising „od dveří ke dveřím“ – zde se můžeme setkat s nepříznivou reakcí dárce vzhledem k nevyžádaným vstupům do jejich soukromých pracovišť.
- Osobní návštěva – pokud dárce je předem vytipovaný a projevil zájem.

Při získávání finančních prostředků hraje významnou roli, zda dárce daruje poprvé nebo je častým dárce. U dárce, kteří poskytli dar již v minulosti, postačí kratší doba při získání daru a společnost nemusí být představována. Je vhodné se na tyto dárce obrátit při akutní potřebě finančních prostředků. Dárce se také odlišují od těch, kteří mají vyhrazené prostředky na dobročinnou činnost a kteří nemají. U dárce s vyhrazenými peněžními prostředky na dobročinnou činnost bude třeba očekávat větší byrokracii, u dárce bez vyhrazených prostředků bude pravděpodobně větší práce s přesvědčováním o investování právě do naší společnosti a je zde možnost, že budou žádat protislužbu. [6]

2.2 Právní formy sportovních klubů

Sportovní kluby mohou mít v České republice různé právní formy, od kterých se pak odvíjí jejich účetnictví, daně, vznik, zánik, práva, povinnosti a orgány. Pro všechny provozovatele sportovních zařízení jakýchkoliv právních forem jsou však společná ustanovení vydána zákonem č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů.

Povinností vlastníka sportovního zařízení ať už pozemku, vodní plochy, budovy, nebo jiných souborů používaných pro provozování sportu, je vydat návštěvní řád, pokud je to nezbytné pro bezpečnost osob a majetku. Návštěvní řád stanoví pravidla pro vstup návštěvníků do sportovního zařízení a pravidla chování návštěvníků a osob, které vykonávají pořadatelskou službu. Pokud dojde k ohrožení bezpečnosti a nedojde k obnovení pokojného stavu, je vlastník povinen ukončit probíhající sportovní činnost a požádat o spolupráci Policii České republiky. Ministerstvo vnitra a obecní úřady provádí kontrolu nad dodržováním stanovených podmínek. Pokud provozovatel sportovního zařízení závažným způsobem porušil své povinnosti, může Ministerstvo vnitra na základě oznámení obecního úřadu nebo z vlastního podnětu nařídit zákaz návštěvníků na sportovní utkání po dobu 1 roku. Správní delikty pro fyzické osoby mohou být pokutovány od 50 000 Kč do 1 000 000 Kč, dle závažnosti, právnické osoby, nebo fyzické osoby podnikatelé od 100 000 Kč do 2 000 000 Kč. Tyto správní delikty projednává v prvním stupni obecní úřad. Příjem z pokut je pak příjmem obce. [19]

Naprostá většina organizací působících v oblasti sportu má formu občanských sdružení, nebo obchodních společností ve formě akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným. Významnou roli hrají i příspěvkové organizace zřízené státem a obcemi. [3]

Při výběru právní formy sportovního klubu je důležité rozhodnutí, zda má být klub založen nebo zřízen za účelem podnikání. Sportovní kluby založeny za účelem podnikání jsou obchodní společnosti. Jestliže má sportovní klub právní formu akciové společnosti nebo společnost s ručením omezeným, je při jejich vzniku vyžadován základní kapitál. Možnou právní formou je i veřejná obchodní společnost, která je upravena stejně jako kapitálové společnosti obchodním zákoníkem, v praxi se však vyskytuje pouze zřídka, zejména z důvodu ručení za společnost celým svým majetkem.

2.2.1 Občanské sdružení

Právní úprava občanských sdružení

Základním právním předpisem upravujícím činnost občanského sdružení je zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů. Podle něj má každý občan právo se svobodně sdružovat a zakládat kluby a občanská sdružení. Každý občan má také právo z něj svobodně vystoupit. Toto sdružení je pak právnickou osobou a státní

orgány do něj mohou zasahovat jen v mezích zákona. Občanská sdružení mají právní subjektivitu, což znamená, že mají způsobilost k právním úkonům a povinnostem. Sportovní kluby hojně využívají tuto formu nevýdělečné organizace z důvodu flexibility právní úpravy ohledně vzniku a fungování a také nízkých nákladů na založení, protože není zpoplatněna registrace občanského sdružení. Velkou výhodou pro občany je také to, že nemusí tvořit žádný základní kapitál. Dalším právním předpisem, který upravuje občanská sdružení, je zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Práva a povinnosti člena občanského sdružení mu určují stanovy konkrétního sdružení. Členem může být i právnická osoba.

Vznik občanského sdružení

Na vznik sdružení je právní nárok, nevzniká totiž na základě povolení, nýbrž registrací. Registraci navrhuje nejméně tři občané, z nichž jeden musí být starší 18 – ti let, kteří jsou pak členy přípravného výboru. Navržená registrace obsahuje jména a příjmení, rodná čísla a bydliště všech členů výboru. Také osoba, která bude jednat jménem občanského sdružení, musí být starší 18 - ti let. Součástí návrhu jsou také stanovy sdružení, vyhotovené ve dvojím provedení. Tento návrh musí podepsat všichni členové a jejich podpisy musí být úředně ověřeny. Jednání jménem sdružení provádí přípravný výbor až do doby, dokud nebudou zřízeny orgány sdružení a funkcionáři, pokud však stanovy neurčují něco jiného.

Tento návrh je předán Ministerstvu vnitra České republiky bez jakéhokoliv poplatku. Pokud ministerstvo zjistí, že jsou v návrhu nějaké nedostatky, upozorní na to přípravný výbor do 5 dnů od doručení návrhu a poučí jej, že do doby odstranění nedostatků nebude řízení o registraci zahájeno. Pokud je návrh v souladu se zákonem, je zahájeno řízení o registraci, a to dnem doručení návrhu. Zahájení řízení je ihned oznámeno zmocněnci přípravného výboru. Jestliže návrh není v souladu se zákonnými podmínkami, je zamítnut, a to do 10 dnů od zahájení řízení a je o tom informován zmocněnec přípravného výboru. Proti tomuto lze podat opravný prostředek k Nejvyššímu soudu ČR a to do 60 dnů od doručení zamítnutí. Ministerstvo rozhodne o registraci občanského sdružení do 10 dnů, pokud je v souladu se zákonem a v této lhůtě zašle také stanovy obsahující den registrace, který je totožný se dnem odeslání. Pokud se po zahájení řízení o registraci ministerstvo nevyjádřilo do 40 dnů o odmítnutí registrace, považuje se den následující za den vzniku občanského sdružení. Evidenci o vzniku občanských sdružení vede Český statistický úřad, kterému ministerstvo do 7 dnů od registrace zašle informace o názvu a sídle občanského sdružení.

Stanovy

Základním dokumentem občanského sdružení jsou stanovy, které byly vytvořeny již před registrací občanského sdružení. Podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů jsou povinné náležitosti stanov:

- název sdružení,
- sídlo,
- cíl činnosti občanského sdružení,
- orgány sdružení, způsob jejich ustavování, určení orgánů a funkcionářů oprávněných jednat jménem sdružení,
- ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny a pokud budou jednat svým jménem,
- zásady hospodaření.

Navržený název sdružení nesmí být stejný jako název jiné právnické osoby nebo jiných orgánů na území EU. Tento název musí obsahovat buď označení „občanské sdružení“, nebo zkratku „o.s.“.

Sídlo občanského sdružení musí být určeno při zřízení. Je to místo označené adresou, ve kterém se uskutečňuje jeho správa. Sídlo by se mělo nacházet ve vlastní nemovitosti nebo v místě užívaném na základě nájemního vztahu. V bytě může být pouze v tom případě, že se to nevylučuje s účelem sdružení a dovoluje to jeho činnost.

Volba orgánů sdružení je plně v kompetenci jejich členů, protože je zákony neupravují. V praxi většina sdružení používá orgány, které jsou povinny mít společnosti s ručením omezeným. Tvoří zejména orgány jako jsou valné hromady, dozorčí rady, jednatele, členské schůze, rady, výbory, sněmy, sjezdy atd. Tyto orgány musí být označeny ve stanovách a součástí je i způsob volby nebo jmenování členů do těchto orgánů a délka funkčního období. Také musí být přesně vymezeny statutární orgány, které budou jednat jménem společnosti. Může to být jednotlivec nebo kolektivní orgán.

O organizačních jednotkách se stanovy zmiňují pouze pokud jsou zřízeny. Tyto jednotky mohou být ve třech podobách:

- Organizační jednotka s vlastní právní subjektivitou – stanovy pak musí určovat statutární orgán této jednotky, další orgány, název, sídlo, předmět a cíl.

- Organizační jednotka bez vlastní právní subjektivity – tato jednotka nejedná svým jménem. V tomto případě nemusí být informace o ní stanoveny. Je to však doporučeno, pokud se takovýchto jednotek zřizuje více.
- Oddíl – je to v podstatě vznik dalšího občanského sdružení. Je novou samostatnou právní osobou. Vznik a fungování je dáno novou registrací. Ve stanovách by měl být uveden vztah této „dcery“ k „matce“ – původnímu občanskému sdružení, které jej založilo.

V zásadách hospodaření by měly být uvedeny zejména zdroje příjmů občanského sdružení a jejich vynakládání. Mohou zde také být různé limity, nad které je pak omezeno nakládání s majetkem sdružení.

Rozhodne-li vedení společnosti o změně stanov, musí tyto změny zaslat Ministerstvu vnitra ČR do 15 dnů od jejich schválení ve dvojím vyhotovení. Ministerstvo pak do 10 dnů od doručení zašle jedno vyhotovení stanov, na kterém je vyznačeno, že bere změny stanov na vědomí. Pokud jsou však změny stanov v rozporu se zákonem, nebo jsou neúplné a nepřesné, ministerstvo na to sdružení bezprostředně upozorní. Pak má sdružení lhůtu 60ti dnů od doručení na odstranění těchto skutečností. Po změně těchto nepřesností o tom musí do 10ti dnů informovat ministerstvo. Zaslané změny mohou být v podobě uvedení pouze konkrétní změny, nebo se připojí celé znění nových stanov. Toto lze i kombinovat, takže s celým zněním se zdůrazní i měněné skutečnosti.

Obecná ustanovení

Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, v platném znění, dovoluje občanským sdružením mezi sebou uzavírat písemné smlouvy o součinnosti k dosažení společného cíle nebo jiných společných zájmů. V této smlouvě musí být obsažen účel součinnosti, způsob provádění, práva a povinnosti sdružení a příspěvky k této součinnosti. Tato smlouva také může obsahovat skutečnosti, při kterých tato součinnost zaniká. Je to dosažení cíle, dohodou zúčastněných sdružení nebo jinou skutečností.

Dojde - li ke změnám osob ve statutárním orgánu společnosti, nemusí vést ke změně stanov a tedy ani oznamovat to ministerstvu vnitra. To však platí pouze v případě, že ve stanovách nejsou uváděny konkrétní údaje o jménu, rodném čísle a bydlišti osob statutárního orgánu. Noví členové vykonávají svou funkci od doby rozhodnutí příslušných orgánů sdružení.

Právní úkony občanského sdružení má v kompetenci statutární orgán. Jedná se o projevy vůle vůči třetím stranám. Zákon ukládá neomezenost jednání statutárních

orgánů. Občanská sdružení však mohou v rámci ochrany ustanovit rozsah oprávnění statutárních orgánů. Například mohou určit limitní částku majetku, do které může jednatel nakládat neomezeně, a nad tento limit pak potřebuje souhlas valné hromady. Toto ustanovení je však neúčinné vůči třetím osobám. Takže smlouvy, které jsou jednatelem neoprávněně sjednány nad tento limit sice platí, jelikož třetí osoba nemohla vědět o tomto omezení, ale sdružení pak může žádat náhradu škody od jednatele, kterou způsobil vědomě porušením stanov.

Zánik občanského sdružení

Proces zániku má dvě fáze. Nejprve je občanské sdružení zrušeno, a poté zaniká výmazem z příslušného rejstříku. Občanské sdružení může být zrušeno sloučením s jiným sdružením, dobrovolným rozpuštěním nebo pravomocným rozhodnutím ministerstva vnitra ČR a následným rozpuštěním. Jestliže stanovy neobsahují zrušení společnosti sloučením nebo dobrovolným rozpuštěním, rozhoduje o tom příslušný orgán, který pak toto rozhodnutí oznámí ministerstvu do 15 dnů. O zrušení občanského sdružení rozpuštěním a sloučením rozhodují orgány, které jsou k tomu určeny ve stanovách. Pokud však stanovy neobsahují osoby za to odpovědné, učiní tak nejvyšší orgán. Občanské sdružení, které se ruší dobrovolně, musí provést majetkové vypořádání. Toto majetkové vypořádání provádí likvidátor, kterým je fyzická osoba, a může to být člen sdružení i osoba mimo něj. Likvidátora určuje ministerstvo vnitra u dobrovolného rozpuštění nebo sloučení, pokud sdružení nemá orgán, který by vypořádání provedl. Pokud likvidátor zemře, vzdá se funkce, nebo je odvolán, je zvolen nový likvidátor stejným způsobem, jako předchozí. Sdružení je v likvidaci dnem, k němuž je zrušeno, a od té doby do zániku užívá označení „v likvidaci“. Likvidátor se stává orgánem sdružení a jedná jejím jménem. Činí však jen úkony směřující k likvidaci sdružení. Po provedení všech úkonů sestaví zprávu o průběhu likvidace s návrhem na rozdělení čistého majetkového zůstatku a předloží ji statutárnímu orgánu ke schválení. Likvidátor určený Ministerstvem vnitra oznámí zánik občanského sdružení a Českému statistickému úřadu do 7 dnů od doby, kdy se o něm dozvěděl.

Pokud Ministerstvo vnitra ČR zjistí, že občanské sdružení provádí činnosti v rozporu se zákonem, vyzve jej, ať neprodleně provede nápravu. Jestliže však sdružení dále pokračuje v této činnosti, ministerstvo jej rozpustí. Proti tomuto rozpuštění se lze odvolat u Nejvyššího soudu ČR. Důvody zrušení sdružení ministerstvem vnitra jsou:

- Občanské sdružení provádí činnost, která je vyhrazena politickým stranám a politickým hnutím, nebo církevním a náboženským společnostem, nebo sdružuje občany k výdělečné činnosti.
- Jsou porušeny práva volného vstupu do sdružení, existuje újma pro osoby, které jsou ve sdružení nebo stojí při něm, nebo porušuje zásady, že nikdo nesmí být nucen do vstupu a účasti na sdružení.
- Jedná se o sdružení nedovolené.
- Vykonává funkci státních orgánů, nebo je řídí a ukládá povinnosti občanům, kteří nejsou součástí sdružení.

Pokud se však sdružení ruší dle rozhodnutí ministerstva vnitra, provádí vypořádání likvidátor určený ministerstvem vnitra. [23]

2.2.2 Příspěvková organizace

Příspěvkové organizace územních samosprávných celků

Příspěvkové organizace jsou dvojího typu. Pokud je jejich zřizovatelem obec nebo kraj, je jejich činnost upravena zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů. Územní samosprávné celky mohou podle tohoto zákona zřizovat pro veřejně prospěšnou činnost příspěvkové organizace. Tyto příspěvkové organizace mají vlastní právní subjektivitu, jsou právnickými osobami a jsou většinou neziskové. Při vzniku příspěvkové organizace je sepsána zřizovací listina, která obsahuje název zřizovatele, název, sídlo a IČO příspěvkové organizace, vymezení předmětu činnosti, označení statutárních orgánů, vymezení majetku a souvisejících práv, doplňkové činnosti a vymezení doby, na kterou je příspěvková organizace zřízena. Příspěvkové organizaci je svěřen majetek od svého zřizovatele, se kterým hospodaří podle zřizovací smlouvy. O vzniku, rozdělení, sloučení, splnutí a zrušení rozhoduje zřizovatel a také o přechodu práv a závazků. Zřízení příspěvkové organizace se zapisuje do Obchodního rejstříku, návrh na tento zápis podává zřizovatel, který také provádí i kontrolu hospodaření. O svěřením majetku je proveden zápis v Ústředním věstníku České republiky a to do 15 dnů od této skutečnosti. Příspěvková organizace nesmí zakládat právnické osoby, ani mít majetkovou účast v právnických osobách, které jsou založeny za účelem podnikání.

Organizace získává prostředky z vlastní činnosti, prostředky z doplňkové činnosti může použít na financování činnosti, pro kterou je zřízena. Významným zdrojem příjmů jsou

příspěvky z rozpočtu svého zřizovatele, které je odvíjí od jejich potřeb a výkonů. Dalším zdrojem jsou peněžní dary od fyzických a právnických osob, od Národního fondu a ze zahraničí. Získává také dotace na úhradu provozních výdajů z rozpočtu Evropské unie a státního rozpočtu, z finančního mechanismu Evropského hospodářského prostoru a finančního mechanismu Norska a programu švýcarsko – české spolupráce. Pokud organizace porušila rozpočtovou kázeň, nebo její výnosy převyšují náklady, nebo investiční zdroje převyšují její potřebu, může zřizovatel přikázat odvod těchto příjmů do svého rozpočtu.

Příspěvková organizace hospodaří se svými fondy, kterými jsou rezervní fond, investiční fond, fond odměn a fond kulturních a sociálních potřeb. Zůstatky na těchto fondech se převádějí do dalšího roku. Zdrojem rezervního fondu jsou po skončení roku příděly ze zlepšeného výsledku hospodaření, což je takový, u kterého výnosy a provozní příspěvky přesahují náklady, peněžní dary a nevyužité dotace na provoz. Rezervní fond se používá pro další rozvoj organizace, překlenutí ztrát, úhradu sankcí, posílení investičního fondu. Zdrojem investičního fondu jsou odpisy, investiční dotace od zřizovatele a ze státních fondů, výnosy z prodeje svěřeného majetku, dary určené k investiční činnosti a převody z rezervního fondu. Příspěvková organizace používá investiční fond k financování svých investičních potřeb. Fond odměn je tvořen ze zlepšeného výsledku hospodaření do výše 80%, nejvýše však do výše 80% limitu prostředků na platby. Z fondu odměn se hradí odměny zaměstnancům, případně úhrady při překročení prostředků na platy. Fond kulturních sociálních potřeb je tvořen základním přídělem, který se počítá z ročního objemu nákladů na mzdy a platy. Je naplňován podle schváleného rozpočtu a jeho vyúčtování se provádí v rámci účetní závěrky. Použití je na zabezpečení kulturních a sociálních potřeb zaměstnanců organizace, žákům, důchodcům, kteří v příspěvkové organizaci pracovali a rodinným příslušníkům zaměstnanců. [22]

Příspěvková organizace zřízená státem

Příspěvkové organizace zřizuje také stát, což je upraveno v zákoně č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a také zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů. Takto zřízená příspěvková organizace hospodaří s peněžními prostředky získanými z hlavní činnosti, pro kterou byla zřízena, a s peněžními prostředky ze státního rozpočtu pouze v rámci finančních vztahů stanovených zřizovatelem. Dalšími zdroji jsou prostředky z jiných činností, dary od fyzických

a právnických osob, prostředky ze zahraničí, územních samosprávných rozpočtů, státních fondů, prostředků z EU a Národního fondu. Hlavní činnost organizace určují její zřizovatelé.

Příspěvková organizace hospodaří se svými fondy a řídí se rozpočtem, který musí být sestaven jako vyrovnaný a musí obsahovat jen náklady a výnosy, které se váží k hlavní činnosti. Povinností příspěvkové organizace je plnit co nejhospodárněji své úkoly. Hospodářský výsledek je tvořen výsledkem hospodaření z hlavní činnosti a jiné činnosti po zdanění. Pokud je příspěvková organizace ve ztrátě, je zřizovatel povinen zabezpečit úhradu ztráty do konce následujícího rozpočtového roku. Jiná činnost je sledována odděleně od hlavní činnosti a její předmět a rozsah musí být vymezen.

Fondy příspěvkové organizace zřízené státem jsou: rezervní fond, fond reprodukce majetku, fond odměn a fond kulturních a sociálních potřeb. Do fondu reprodukce majetku lze ukládat maximálně 25% zlepšeného hospodářského výsledku a do rezervního fondu neomezeně. Příjmy fondu reprodukce majetku tvoří odpisy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, příjmy ze zlepšeného výsledku hospodaření, výnosy z prodeje majetku, dary, příjmy ze zahraničí a výnosy z povolených veřejných sbírek, které jsou určeny na pořízení a technické zhodnocení dlouhodobého majetku. Dary může příspěvková organizace poskytovat jen z fondu kulturních a sociálních potřeb.

Stát ručí za závazky příspěvkové organizace, které souvisejí s provozem hlavní činnosti. Příspěvková organizace může poskytovat dary, nesmí vystavovat směnky. [21]

2.2.3 Akciová společnost

Obecná ustanovení

Právní úprava zabývající se činností akciových společností je obsažena v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů v §§ 150-220. Je to právnická osoba, která ručí za závazky celým svým majetkem, akcionáři za závazky neručí. Firma musí obsahovat označení „akciová společnost“ nebo jen zkratku „akc. spol“ nebo „a.s.“.

Základní kapitál akciové společnosti je tvořen určitým počtem akcií. Akcie jsou cenné papíry, se kterými jsou spojena práva akcionáře podílet se na řízení společnosti, zisku a likvidačním zůstatku při zániku. Akcie se vydávají buď v listinné podobě nebo v zaknihované podobě. Stanovy určují druhy akcií, které se budou vydávat a jejich jmenovitou hodnotu. Součet jmenovitých hodnot pak udává výši základního kapitálu.

Založení akciové společnosti

Založit akciovou společnost může minimálně jedna právnická osoba, nebo dva zakladatelé. Při založení společnosti jedním zakladatelem se sepisuje zakladatelská listina, při založení dvěma zakladateli se sepisuje zakladatelská smlouva. Základní kapitál akciové společnosti nesmí být nižší než 2 000 000 Kč jestliže se společnost zakládá bez veřejné nabídky akcií, nebo 20 000 000 Kč při založení společnosti s veřejnou nabídkou akcií. Zakladatelská listina, případně smlouva musí obsahovat firmu, sídlo a předmět podnikání společnosti, navrhnoutý základní kapitál, počet akcií, jejich jmenovitou hodnotu, emisní kurz, druhy a jiné potřebné informace o akciích, které jsou vydávány, přibližnou výši nákladů na založení společnosti, určení osoby správce vkladu a návrh stanov. Pokud byly účinně upsány akcie v hodnotě základního kapitálu a alespoň 30 % jmenovité hodnoty akcií a emisní ážio, svolá se ustanovující valná hromada. Na této ustanovující valné hromadě se rozhodne o založení společnosti, schválí se stanovy a zvolí se orgány společnosti. Při založení společnosti bez veřejné nabídky akcií není nutné konání ustanovující valné hromady, jestliže se zakladatelé dohodnou, že splatí celý základní kapitál a určitý poměr akcií. Společnost vzniká dnem zápisu do obchodního rejstříku. Návrh na zápis do obchodního rejstříku podává představenstvo a tento návrh musí být podán do 90 dnů od založení společnosti.

Stanovy

Stanovy společnosti musí obsahovat firmu, sídlo, předmět podnikání, výši základního kapitálu a způsob splácení emisního kurzu, veškeré informace ohledně vydávaných akciích, způsob svolávání valné hromady a způsob jejího rozhodování, počet členů představenstva a dozorčí rady, jejich funkční období, způsobilost a způsob rozhodování, způsob tvorby rezervního fondu, způsob rozdělení zisku a úhradu ztráty, postupy při změnách základního kapitálu a další důležité informace, pokud tak vyžaduje zákon.

Orgány akciové společnosti

Organizační strukturu akciové společnosti tvoří valná hromada, dozorčí rada, představenstvo a vrcholový management. Valná hromada je nejvyšším orgánem společnosti a účastní se na ní osobně nebo v zastoupení prostřednictvím plné moci všichni akcionáři. Konání valné hromady je minimálně jednou za rok podle lhůty určené ve stanovách, nejpozději však do šesti měsíců od posledního dne účetního období. Valná hromada je schopná usnášet se, pokud jsou přítomni akcionáři, jejichž jmenovitá hodnota akcií je alespoň 30 % hodnoty základního kapitálu. Valná hromada schvaluje změny stanov,

rozhoduje o základním jmění, volí a odvolává členy dozorčí rady, schvaluje účetní závěrku a rozhoduje o tantiémách a rozdělení zisku, má pravomoc zrušit společnost a rozhoduje o významných změnách, týkajících se společnosti.

Statutárním orgánem, který jedná jménem společnosti, je představenstvo. Je to výkonný orgán, který vykonává veškerou činnost, která nespadá do pravomoci valné hromady. Zabezpečuje obchodní vedení akciové společnosti a vedení účetnictví. Členové jsou voleni valnou hromadou, funkční období je dáno stanovami, ale nesmí přesáhnout pět let. Představenstvo má nejméně tři členy, kteří volí svého předsedu a rozhodují většinou hlasů, což neplatí pokud má společnost jen jednoho akcionáře.

Dozorčí rada zastupuje zájmy akcionářů, kteří vložili do společnosti své jmění, kontroluje činnost představenstva a celé společnosti. Je nejméně tří členná a počet členů musí být dělitelný třemi. Volená doba je určena stanovami a nesmí přesáhnout dobu pěti let. Dvě třetiny členů jsou voleni valnou hromadou a jednu třetinu volí zaměstnanci, pokud jich má akciová společnost více než 50. [15]

Vrcholný management je tvořen profesionálními manažery a představuje profesionální řízení společnosti. [3]

Zánik akciové společnosti

Společnost zaniká ke dni, ve kterém byla vymazána z obchodního rejstříku. Jejím zániku předchází zrušení s likvidací nebo bez likvidace, pokud její jmění přechází na právního nástupce. Společnost se zruší pokud uplynula doba, pro kterou byla vytvořena, pokud dosáhla stanoveného účelu, pro který byla vytvořena, dnem, kdy o tom rozhodli společníci nebo orgán společnosti, rozhodnutím soudu, nebo zrušením konkurzu po splnění rozvrhového usnesení, nebo z důvodu nedostatku majetku pro konkurz. [15]

2.2.4 Společnost s ručením omezeným

Obecná ustanovení

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů v §§ 105 – 153 upravuje postavení společnosti s ručením omezeným. Tato společnost odpovídá za porušení závazků celým svým majetkem, společníci ručí za závazky společnosti jen do výše nesplacených částí vkladů. Základní kapitál je tvořen vklady společníků. Označení firmy musí obsahovat název „společnost s ručením omezeným“, nebo „s.r.o.“.

Založení společnost s ručením omezeným

Společnost může být založena i pouze jednou osobou, pak ale tato osoba nemůže být společníkem jiné společnosti s ručením omezeným. Společnost může mít maximálně 50 společníků. Fyzická osoba může být členem maximálně tří takovýchto společností. Základní kapitál této společnosti je nejméně 200 000 Kč. Jednotlivé vklady společníků musí být minimálně v hodnotě 20 000 Kč. Ve společenské smlouvě musí být uvedena forma, sídlo společnosti, společníci a údaje o nich, předmět podnikání, základní kapitál a vklady společníků, informace o jednatelech a členech dozorčí rady, a další. Společnost musí mít vytvořeny stanovy. Návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku podávají všichni jednatele společnosti s ručením omezeným.

Společník získává účasti ve společnosti obchodní podíl, ze kterého mu plynou práva a povinnosti. Výše podílů se určí podle poměru vkladu k základnímu kapitálu. Společník se pak podílí na zisku, který valná hromada určí k rozdělení mezi společníky. Tyto vyplacené částky nesmějí být součástí základního kapitálu, rezervního fondu ani jiných kapitálových fondů. Společnost je povinna při svém vzniku, nebo při prvním dosažení zisku vytvářet rezervní fond ve výši stanovené společenskou smlouvou. Každý rok je fond doplněn alespoň o 5 % hodnoty čistého zisku až do výše limitu rezervního fondu. Tento limit je dán společenskou smlouvou, nejméně je však v hodnotě 10 % základního kapitálu.

Orgány s.r.o.

Orgány společnosti tvoří valná hromada, dozorčí rada a profesionální management a statutárním orgánem je jednatel, nebo jednatele. Pokud je více jednatelů společnosti, jedná každý z nich za společnost samostatně. Mohou to být společníci nebo jiné fyzické osoby jmenování valnou hromadou. Jejich povinností je zajistit správné vedení účetnictví, vedou seznam společníků a informují je o činnosti společnosti.

Valná hromada je nejvyšším orgánem společnosti s ručením omezeným. Do její pravomoci spadají rozhodnutí o všech významných změnách týkajících se společnosti, může mimo jiné rozhodnout i o změně společenské smlouvy a o vyloučení společníka, schvaluje účetní závěrky, stanovy, jmenuje a odvolává členy ostatních orgánů společnosti. Všichni společníci se mohou účastnit valné hromady buď osobně, nebo v zastoupení na základně plné moci. Valná hromada je schopna usnášení se, pokud jsou přítomni společníci, kteří mají alespoň polovinu všech hlasů. Každý společník má za 1 000 Kč svého vkladu do společnosti jeden hlas. Společníci jsou na valnou hromadu pozváni písemnou pozvánkou alespoň 15 dní před jejím konáním.

Dozorčí rada dohlíží na činnost jednatelů, kontroluje vedení účetnictví a přezkoumává účetní závěrky a návrhy rozdělení zisku, informuje o své činnosti valnou hromadu nejméně jednou ročně. Členové jsou voleni valnou hromadou a jsou minimálně tři, nesmí být mezi nimi jednatel. Vztahuje se na ně zákaz konkurence, stejně jako na jednatele společnosti s ručením omezeným.

Zánik s.r.o.

Společnost s ručením omezeným zaniká a je zrušena za stejných podmínek jako akciová společnost. Při zrušení společnosti likvidací, mají společníci nárok na podíl na likvidačním zůstatku podle poměru obchodního podílu. [15]

2.3 Sportovní klub

Sportovní klub **1.SC SSK WOOW Vítkovice, o.s.** je právnickou osobou - občanským sdružením podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů. Má sídlo v Ostravě a vznikl v roce 2002. Byl registrován u českého statistického úřadu a bylo mu přiděleno DIČ od finančního úřadu Ostrava. Je členem Českého svazu tělovýchovy a mládeže – ČSTV a účastní se všech jeho činností v souladu se stanovami ČSTV. Je současně členem České floorbalové unie – ČFBU a účastní se všech jejích činností v souladu se stanovami ČFBU.

Podle schválených stanov je **zaměřen na zajišťování organizování a řízení činnosti v oblastech sportu a tělovýchovy**. Předmětem činnosti klubu je propagovat, organizovat a řídit sportovní a tělovýchovný proces, zejména ve smyslu florbalu, a to především formou účasti v ligových soutěžích ČFBU a výchovou mládeže. Podle stanov má při zajišťování činnosti vytvářet předpoklady pro zabezpečení tělesného a sportovního rozvoje svých členů, pečovat o zvyšování sportovní výkonnosti a fyzické zdatnosti svých členů a vytváření k tomu vhodných podmínek formou vhodných trenérských a funkcionářských dohledů, školení, osvětové a společenské činnosti a vyhledávat vzájemně prospěšnou spolupráci, pro zajištění své činnosti s úřady městskými obvody a Magistrátem města Ostravy a dalšími právníckými a fyzickými osobami.

Orgány klubu jsou valná hromada, správní rada, kontrolní komise, revizní arbitr, vedení družstev (trenér, vedoucí mužstva). Nejvyšším orgánem je valná hromada, kterou svolává správní rada nejméně jednou za tři roky. Valná hromada je tvořena členy klubu staršími 18ti let a osobami oprávněnými jednat za právnickou osobu, která je členem klubu.

Valná hromada je schopná usnášení se, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Správní rada je výkonným orgánem klubu, je to statutární orgán a zastupuje jej navenek. Rozpočet klubu sestavuje správní rada a schvaluje jej kontrolní komise, která se také vyjadřuje k řádné účetní závěrce. Revizní arbitr je disciplinární orgán druhého stupně a je revizním orgánem vůči všem ostatním rozhodnutím orgánů klubu. Je volen valnou hromadou na dobu tří let z osob, které nejsou členy klubu.

Majetek klubu tvoří hmotný majetek, pohledávky a jiná majetková práva. Zdroje majetku jsou: poplatky a příspěvky členů, příjmy z postoupení reklamních a marketingových práv, příjmy z prodeje hráčů, příjmy z postoupení televizních práv, příjmy z postoupení přátelských a organizačních práv, příjmy z tělovýchovných a sportovních činností, příjmy z účasti v jiných právnických osobách, státní dotace, dotace a granty územně samosprávných celků, dotace svazových orgánů na zajištění mistrovských soutěží, podpory jiných organizací nebo státu na krytí a ztráty provozu tělovýchovných zařízení, na jejich údržbu a na pořízení investic, dary. Sportovní klub má zřízen bankovní účet správní radou a dispoziční oprávnění k němu má předseda správní rady a další dva členové správní rady.

Týmy sportovního klubu jsou: Muži A, Muži B, Ženy, Juniorky, Junioři A, Junioři B, Dorostenci, Senioři, Starší žáci A, Starší žáci B, Mladší žáci A, Mladší žáci B, Elévové A, Elévové B, Elévové C, Dorostenky, Žákyně, Ženy B.

3. Účetnictví sportovního klubu

3.1 Obecná ustanovení o účetnictví

Účetnictví občanského sdružení se řídí těmito předpisy:

- Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o účetnictví).
- Vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška č. 504/2002 Sb.).
- České účetní standardy č. 401 až 414 pro účetní jednotky, které účtují podle vyhlášky č. 504/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o účetnictví) stanoví účetní zásady, obsah účetní dokumentace a obsah účetní závěrky a účetních knih. Udává také způsoby inventarizace a oceňování majetku. Ukládá povinnost účetních jednotek vést účetnictví podle tohoto zákona. [16]

Občanské sdružení a jeho organizační složky, které mají právní subjektivitu, jejichž celkové příjmy za poslední účetní období nepřesáhnou 3 000 000 Kč, mohou účtovat v soustavě jednoduchého účetnictví. Při tom se řídí se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví a jeho prováděcích právních předpisech k 31. 12. 2003, jak stanoví § 38a zákona o účetnictví, a také vyhláškou č. 507/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví. Ostatní občanská sdružení účtují podvojně o všech skutečnostech, které jsou předmětem účetnictví. Podvojně účetnictví se vede ve zjednodušeném nebo plném rozsahu. Podle § 9 zákona o účetnictví občanská sdružení a jejich organizační jednotky, které mají právní subjektivitu, mohou vést účetnictví ve zjednodušeném rozsahu. Zjednodušené účetnictví využívají zejména malá občanská sdružení. Zjednodušený rozsah obsahuje jednodušší formu agendy oproti plnému a nepoužívá některá ustanovení ze zákona o účetnictví, zejména rezervy a opravné položky. [25]

Účetním obdobím je 12 po sobě jdoucích měsíců. Občanské sdružení může účtovat v kalendářním roce nebo hospodářském roce. Předpokladem je nepřetržité trvání účetní

jednotky. Pokud účetní jednotka nebude pokračovat ve své činnosti, musí to uvést v příloze účetní závěrky.

Při vedení účetnictví je povinnost pravidelně zjišťovat výsledek hospodaření a finanční situaci občanského sdružení. Tento zjištěný výsledek hospodaření musí být pravidelně všem uživatelům účetních informací poskytnut zveřejněním účetní závěrky. Účtování se provádí na základě aktuálního principu, což znamená, že skutečnosti musí být zaúčtovány do období, ve kterém skutečně proběhly, bez vlivu toku finančních prostředků.

Při účtování se občanské sdružení musí řídit těmito obecnými zásadami:

- zásada věrného a poctivého zobrazení předmětu účetnictví,
- zásada opatrnosti,
- princip historického účetnictví,
- princip věcné souvislosti,
- zásada konzistence mezi účetními obdobími,
- zásada objektivit účetních informací,
- zásada materiálnosti,
- zásada přednosti obsahu před formou,
- zásada srozumitelnosti informací,
- zásada srovnatelnosti informací,
- zásada relevantnosti vykazovaných informací. [4]

Účetní jednotka se musí povinně řídit směrnou účtovou osnovou pro nevýdělečné organizace, která je součástí přílohy č. 3 vyhlášky č. 504/2002 Sb. Účetní jednotka je pak povinna vytvořit si dle této osnovy svůj účtový rozvrh. Pokud občanské sdružení vede účetnictví ve zjednodušeném rozsahu, mohou sestavit účtový rozvrh jen na úrovni účtových skupin. [12]

Účtování je prováděno na základě účetních dokladů, které jsou podkladem pro zápis do účetních knih. V soustavě podvojného účetnictví se vede deník, hlavní kniha a knihy analytické evidence, kam patří pokladní kniha, mzdové listy, inventární karty DHNM, skladní karty, knihy vydaných a došlých faktur a kniha podrozvahových účtů. Při zjednodušeném účetnictví je možné spojit účtování v deníku a hlavní knize do tzv. „amerického deníku“.

Účetnictví občanského sdružení je zahájeno dnem vzniku, tedy zápisem do rejstříku. K tomuto dni sestavuje občanské sdružení zahajovací rozvahu. Do zahajovací rozvahy zahrne veškerý majetek, závazky a vlastní jmění, které k tomuto datu vlastní. Pak se otevírají účetní knihy, které navazují na zahajovací rozvahu. Majetek je zaúčtován na příslušné aktivní účty

souvztažně s účtem 961 – Počáteční účet rozvážný a závazky a vlastní jmění na účty pasivní souvztažně s účtem 961. [4]

Občanské sdružení účtuje podvojně o skutečnostech, které jsou předmětem účetnictví, ve zjednodušeném rozsahu. Využívá tedy možnosti spojení účtování v deníku a hlavní knize a sestavuje účetní závěrku jen ve zjednodušeném rozsahu. Účetním obdobím sportovního klubu je kalendářní rok a řádnou účetní závěrku sestavují každoročně k 31.12. Sportovní klub si nechává zpracovávat účetnictví účetní firmou, která mu zároveň sestavuje daňová přiznání.

3.2 Nákladová střediska

Sportovní klub účtuje o svých činnostech dohromady bez rozdělení na nákladová střediska. Domnívám se, že i když jsou všechny činnosti hlavní, tedy vycházejí z činností určených stanovami, je pro sportovní klub užitečné rozdělit činnost na jednotlivá nákladová střediska. Jedním z důvodů jsou dotace, které jsou nejvýznamnějším zdrojem příjmů sportovního klubu. Ty získává sportovní klub od statutárního města Ostravy žádostmi na konkrétní programy na kalendářní rok. V žádostech o dotace musí sportovní klub uvádět plánované výdaje a potřebné příjmy, o něž žádá. Rozdělení na nákladová střediska velmi usnadní práci na žádosti o dotace na příští rok. Rozpočet dotace totiž vychází ze zkušeností z minulých let a pokud bude sportovní klub používat nákladová střediska, bude tvorba rozpočtů jednodušší. Získaná dotace může být použita pouze na činnost uvedenou v žádosti, která se většinou týká konkrétních týmů. Sportovní klub může pak být podroben kontrole čerpání této dotace a bude muset účetně prokázat použití získaných prostředků na stanovený účel. Tomu pomůže rozdělení činností na jednotlivá střediska, podle kterých se pak bude účtovat analytickou evidencí a dosáhne tím snazšího prokazování při kontrole dotací. Dalším důvodem pro rozdělení hlavní činnosti na jednotlivá střediska jsou ostatní příjmy, které sportovní klub obdrží. Příjem z členských příspěvků je sice stejný pro všechny členy klubu, takže tuto položku budou obsahovat všechna střediska, nicméně zde mohou existovat příjmy v podobě vstupného na utkání, příjmy z reklam a z televizních přenosů, které se týkají pouze některých týmů.

S touto problematikou souvisí i náklady, které nejsou pro všechny činnosti stejné. Zejména vrcholové týmy mají podstatně větší náklady než zajišťování sportovní činnosti teprve začínajících hráčů. Některé náklady bude jistě třeba rozklíčovat na jednotlivá střediska. Jsou to zejména náklady režijní jako nájem, elektřina a jiné. Mohlo by se zdát, že rozdělování

hlavní činnosti na jednotlivá střediska je zbytečné přidělování práce, domnívám se však, že to může předejít problémům při kontrole dotací. Ta může při špatném použití dotace nebo třeba jen nemožnosti dokázání použití dotace z důvodu nepřehledně vedeného účetnictví vést až ke vrácení dotace nebo její části, dokonce i ke vzniku pokuty. To může mít pro sportovní klub při již vyčerpaných prostředcích nepříznivé, možná až fatální důsledky, když uvážíme že jsou dotace jejím hlavním zdrojem.

Rozdělování činnosti na střediska je podloženo i právními předpisy. Ze zákona o daních z příjmů v § 18 odst. 6 ZDP lze vyvodit, že poplatníci, kteří nejsou založení nebo zřízení za účelem podnikání, by měli vést odděleně ty činnosti, jejichž příjmy a výdaje jsou v odlišné výši tak, aby bylo možné zjistit za jednotlivé činnosti zisk nebo ztrátu. Podle toho jsou pak příjmy předmětem daně pokud přesahují výdaje nebo příjmy nejsou předmětem daně, když jsou výdaje vyšší. V nutnosti oddělovat jednotlivé činnosti nás utvrzuje i § 23 ZDP, který požaduje vazbu mezi příjmy a souvisejícími výdaji na jejich dosažení, zajištění a udržení. [16]

3.2.1 Vymezení nákladových středisek

Je třeba najít vhodné kritérium pro rozdělení středisek. Hlavní činnost je v podstatě zajištění fungování jednotlivých týmů. Sportovní klub provozuje tyto týmy: Muži A, Muži B, Ženy, Juniorky, Junioři A, Junioři B, Dorostenci, Senioři, Starší žáci A, Starší žáci B, Mladší žáci A, Mladší žáci B, Elévové A, Elévové B, Elévové C, Dorostenky, Žákyně, Ženy B. Bylo by jistě zbytečné a pracné rozdělit hlavní činnost na 18 částí podle jednotlivých týmů.

Jiné kritérium pro rozdělení na střediska by mohlo být rozdělení podle jednotlivých dotací. Sportovní klub získal na rok 2009 5 dotací od statutárního města Ostravy a každá tato dotace má jiné zaměření. Tyto dotace pak, v rámci svého zaměření, podporují jeden nebo více vybraných týmů. Toto dělení se mi však nezdá příliš vhodné, jelikož příjem z dotací města zabezpečují týmy různě, nikoliv vylučovacím způsobem. Například týmy žen jsou finančně podporovány z dotací jednak z grantu Florbal ženy, ale současně z grantu Vrcholový sport a také grantu Systematická sportovní a tělovýchovná celoroční činnost sportovního subjektu. Také by bylo nutno každoročně měnit analytickou evidenci, protože počet dotací není každý rok stejný.

Jako nejvhodnější kritérium jsem zvolila rozdělení hlavní činnosti na ty týmy, pro které se pořádají veřejná utkání a hrají první ligu, a ostatní týmy. Jsou odlišná v tom, že týmy,

pro které se pořádají veřejná utkání, získávají podstatně více příjmů ze vstupného na utkání, televizních poplatků a příjmů z reklam, a vyžadují i více nákladů.

Tab. 3.1 – Analytická evidence podle nákladových středisek

<i>Týmy</i>			<i>Nákladové středisko</i>	<i>Analytická evidence</i>
Muži A	Ženy A	Junioři A	Skupina A	1
Muži B	Ženy B	Junioři B	Skupina B	2
Juniorky	Dorostenci	Dorostenky		
Starší žáci A	Starší žáci B	Mladší žáci A		
Mladší žáci B	Elévové A	Elévové B		
Elévové C	Senioři	Žákyně		

3.2.2 *Přímé náklady a výdaje*

Skutečné náklady a výdaje pak budou jednoduše sledovány odděleně podle jednotlivých nákladových středisek, pro které vznikly. Některé náklady se týkají jen skupiny A, protože skupina B nepořádá utkání, za které je zpoplatněno vstupné a odpadají jim tedy náklady na tvorbu vstupenek, stejně jako na pořadatelskou službu nebo zdravotní službu, které musí být při utkání přítomny. Náklady na reprezentaci v podobě občerstvení se váží jen ke skupině A, protože je pohoštění pro sponzory připravováno pouze při soutěžích vrcholového sportu. Tento náklad sice nepodléhá dani z příjmů, nicméně jej musíme zaúčtovat pro vytvoření věrného obrazu účetnictví. Sportovní klub má také náklady na reklamu v rádiu, tím se propaguje sice celý sportovní klub, nicméně hlavní podstatou reklamy je informace a pozvání na vrcholová utkání, proto bych doporučila tento náklad vázat pouze ke skupině A.

Sportovní klub účtuje mnoho nákladů, které mu vznikají při provozování florbalu na účet 518 – Ostatní služby. Jedná se o reklamu, žehlení dresů, internet, poštovné, telefonní poplatky, ubytování, doprava a mnohé další bez dalšího upřesnění. Proto doporučuji zavést další analytickou evidenci k účtu 518 – Ostatní služby, pro zpřesnění účetnictví.

První místo v analytické evidenci účtu 518 – Ostatní služby bude určeno pro druh nákladového střediska, stejně tak jako všechny ostatní účty nákladů a výnosů a další dvě místa

budou určena pro analytiku podle jednotlivých druhů příjmů v rámci ostatních služeb. Pokud se v průběhu období vyskytnou další náklady, které spadají do této skupiny, analytická evidence se jednoduše rozšíří.

Tab. 3.2 – **Analytická evidence účtu 518 – Ostatní služby**

<i>Analytická evidence</i>	<i>Druhy nákladů</i>
518.X.01	Ubytování
518.X.02	Doprava
518.X.03	Internet
518.X.04	Licence
518.X.05	Poštovné
518.X.06	Telefonní poplatky
518.X.07	Žehlení dresů
518.X.08	Reklama
518.X.09	Nájemné

Doporučila bych sportovnímu klubu užívat analytickou evidenci i pro účet 521 – Mzdové náklady, na který by měl sportovní klub účtovat náklady za odměny z dohod o provedení práce pro pořadatelskou službu a zdravotní službu. Také se na tento účet zúčtovávají odměny rozhodčím a trenérům za jejich činnost.

Tab. 3.3 – **Analytická evidence účtu 521 – Mzdové náklady**

<i>Analytická evidence</i>	<i>Druhy nákladů</i>
521.X.01	Odměny trenérům
521.X.02	Odměny rozhodčím
521.X.03	Zdravotní služba
521.X.04	Pořadatelská služba

Tab. 3.4 - **Příklady zaúčtování skutečných nákladů na střediska**

<i>Popis případu</i>	<i>Nákladový účet pro SK. A</i>	<i>Nákladový účet pro SK. B</i>
Náklady na dopravu	518.1.02	518.2.02
Ubytování	518.1.01	518.2.01
Sportovní materiál	501.1	501.2
Stravné	512.1	512.2
Odměna rozhodčím	521.1.02	521.2.02
Vý. na zhotovení vstupenek	501.1	501.2
Pořadatelská služba	521.1.04	-
Dresy	501.1	501.2
Přestup hráčů	549.1	549.2
Žehlení dresů	518.1.07	518.2.07
Zdravotní služba	521.1.03	-
Občerstvení	513.1	-
Reklama	518.1.08	-

3.2.3 Režijní náklady

Provozní – režijní náklady jsou náklady celé organizace a nedá se jasně určit přímá spotřeba nákladovým střediskům. Bude třeba je rozklíčovat a to tak, aby byla společnost schopna zvolený způsob prokázat správci daně. Jedná se zejména o tyto náklady: pronájem haly, poplatky z běžného účtu, poštovné, telefonní poplatky, licence, internet, zdravotní služba, stočné. Jako nejvhodnější metoda klíčování se jeví kalkulace přírážkové. Použití metody - kalkulace prostým dělením je pro toto klíčování nepoužitelná, protože činnosti nejsou ekvivalentní. A pro metodu dělením s poměrovými čísly jsme nenalezla žádnou vhodnou základnu v podobě skutečných nákladů. Použitá metoda pro klíčování bude tedy kalkulace přírážková – diferencovaná a to z důvodu většího množství rozvrhových základů, jak bude popsáno níže.

Pro náklady na pronájem haly použijí tedy kalkulaci přírážkovou a za rozvrhovou základnu bych zvolila počet hodin, po nichž se využívá sportovní hala. Měsíční částka na nájemné za leden 2009 byla vyfakturována v hodnotě 49 000,- Kč a podle interních záznamů víme, že sportovní halu za měsíc leden využívala Skupina A v součtu všech jejich

týmů 40 hodin a skupina B 36 hodin. Celkový počet hodin nájmu byl 76 hodin. Sazbu nájemného na hodinu vypočteme jako celkové nájemné dělené počtem hodin, po které byla sportovní hala pronajímána. Nelze zde použít částku ze smlouvy o nájmu za hodinu, protože výše nájemného je závislá na čase, ve kterém je hala pronajímána. Sportovní hala používá rozsáhlý sazebník pro různá časová pásma.

Sazba nájemného za hodinu: $49\,000 / 76 = 644,74 \text{ Kč}$

Tab. 3.5 – Rozdělení nájemného na střediska za měsíc leden 2009

<i>Střediska</i>	<i>Celkem</i>	<i>A – skupina</i>	<i>B - skupina</i>
<i>Počet hodin</i>	<i>76 h</i>	<i>40 h</i>	<i>36 h</i>
Nájemné	49 000,- Kč	25 789,47 Kč	23 210,53 Kč

Mnohem obtížnější záležitostí pak bude klíčování nákladů jako jsou: poplatky z běžného účtu, poštovné, telefonní poplatky, licence, internet. V těchto případech klíčování podle skutečných nákladů nebude možné, protože telefonní poplatky, poplatky z běžného účtu a další náklady nemají žádnou závislost na ostatních nákladech spojených s jejich činností, ani na počtu hodin, po kterých mužstvo sportuje. Všechny tyto náklady se vztahují k celému sportovnímu klubu. Například při telefonních hovorech se většinou projednávají záležitosti za celý klub, stejně jako webové stránky obsahují informace o všech týmech atd. Domnívám se, že nejvhodnější metodou pro rozdělení těchto nákladů, bude rozdělení nákladů na jednotlivé týmy rovnoměrně. Pak však předpokládáme, že náklady na každý tým jsou stejné, tudíž si je mohou rozdělit.

Skupina A obsahuje 3 týmy a skupina B 15 týmů. Proto navrhuji rozdělit tyto režijní náklady v poměru 3 : 15, zjednodušeně tedy 1 : 5.

Tab. 3.6 – Rozdělení ostatních režijních nákladů na střediska za leden 2009

<i>Střediska</i>	<i>Cena</i>	<i>A – skupina</i>	<i>B - skupina</i>
<i>Poměr</i>	<i>6</i>	<i>1</i>	<i>5</i>
Telefonní poplatky	800,- Kč	134,- Kč	666,- Kč
Poštovné	100,- Kč	17,- Kč	83,- Kč
Licence	500,- Kč	83,- Kč	417,- Kč
Internet	300,- Kč	50,- Kč	250,- Kč
Poplatky z BÚ	60,- Kč	10,- Kč	50,- Kč

Tab. 3.7 - Příklady zaúčtování režijních nákladů na střediska

<i>Popis případu</i>	<i>Nákladový účet pro SK. A</i>	<i>Nákladový účet pro SK. B</i>
Nájemné	518.1.09	518.2.09
Telefonní poplatky	518.1.10	518.2.10
Poplatky z BÚ	549.1	549.2
Poštovné	518.1.11	518.2.11
Licence	518.1.12	518.2.12
Internet	518.1.13	518.2.13

3.2.4 Odpisy

Hmotným majetkem sportovního klubu jsou: fotoaparát s objektivem, baterie a notebook. Baterie nesplňuje hranici 40 000,- Kč pro zařazení do dlouhodobého hmotného majetku a je tedy považována za drobný dlouhodobý hmotný majetek a do nákladů byla zaúčtována jednorázově při jejím pořízení na nákladový účet 501. Pořizovací cena fotoaparátu a notebooku převyšuje částku 40 000,- Kč, proto jsou zaúčtovány na aktivním účtu 022. Fotoaparát s objektivem byl pořízen z vlastních zdrojů sportovního klubu, zatímco notebook byl pořízen z dotace.

Notebook sice svou cenou splňuje zařazení pro odepisování, nicméně by se tím zaúčtovala do nákladů dotace na jeho pořízení. Proto zákon v § 29 odst. 1 ZDP pořizovací cenu snižuje o poskytnuté dotace. Účetní předpisy však ukládají povinnost zaúčtovat na účty dlouhodobého majetku majetek, jehož vstupní cena je větší než 40 000,- Kč. Zde by mohl vzniknout problém při výkladu vstupní ceny a pořizovací ceny snížené o poskytnutou dotaci. Formulace v zákoně je však taková, že je nejdříve stanovena vstupní cena, kterou tedy zaúčtujeme při zařazení majetku na účet hmotného majetku, a až poté se pořizovací cena pro daňové účely sníží o dotaci, tudíž odepisovat se tento majetek nebude. [9]

Účetně se tento majetek odepisuje do nákladů a zvýšením zůstatku na účtu 901 – Vlastní jmění. Sportovní klub odepisuje notebook rovnoměrně a stanovená doba odepisování je 3 roky. Při tvorbě daňového přiznání se pak každoročně tyto náklady vyjmou ze základu daně, protože nejsou daňovým nákladem.

Fotoaparát s objektivem je jediným hmotným majetkem sportovního klubu, který je předmětem daňového odpisování. Otázkou zůstává, jak rozdělit odpisy na jednotlivá

nákladová střediska. Protože je fotoaparát s objektivem používán pro pořizování záznamů všech týmů, doporučuji uplatnit odpisy ve stejném poměru, jako se klíčovaly režijní náklady. Tedy v poměru 1 : 5. Účetní odpisy fotoaparátu s objektivem kopírují odpisy daňové. Fotoaparát byl pořízen v roce 2008 a jeho pořizovací cena je 47 137,- Kč, patří do odpisové skupiny 1 a bude se odepisovat 3 roky. Za způsob odepisování bylo zvoleno odepisování rovnoměrné.

Procentní vyjádření odpisů fotoaparátu s objektivem

Měsíční odpis

17 % skupina A 83 % skupina B

ROK 2008	PC = 47 137,-	RO = 9 428,-	OPRÁVKY = 9 428,-
ROK 2009		RO = 18 855,-	OPRÁVKY = 28 283,-

Tab. 3.8 – Příklad odepisování hmotného majetku

<i>Doklad</i>	<i>Popis případu</i>	<i>Částka</i>	<i>MD</i>	<i>D</i>
ID	Odpis fotoaparát skup. A	3 205,-	551.1	082
ID	Odpis fotoaparátu skup. B	15 650,-	551.2	082

3.2.5 Výnosy

Výnosy bude třeba také klíčovat podle stejné analytické evidence na střediska, jako náklady. Výnosy, které se dají snadno určit, pro kterou skupinu patří, by se účtovaly přímo. Jsou to například přijaté členské příspěvky. Příjem ze vstupného se týká jen vrcholového sportu, proto bude zaúčtován jen do výnosů skupiny A. Ostatní výnosy, které se týkají celkové činnosti klubu, jako například úroky z běžného účtu, navrhuji klíčovat stejným způsobem jako náklady, tedy v poměru 1:5 (viz výše).

Výnos získaný ze sponzorské smlouvy můžeme považovat jako příjem z reklam. Při rozdělování sponzorských příjmů bude situace jednoduchá, protože sponzorské příspěvky ve smlouvě obsahují, čeho se mají týkat. Tento daňový výdaj bude tedy účtován podle skupiny, na kterou se sponzorská smlouva vztahuje.

Při účtování dotací do výnosů použijeme analytiku na nákladová střediska podle toho, kterých týmů se konkrétní dotace týká. Každá dotace je zaměřena na určitou činnost a bude snadné je analyticky rozlišit.

Tab. 3. 9 – **Příklady zaúčtování výnosů**

<i>Popis případu</i>	<i>Nákladový účet pro SK. A</i>	<i>Nákladový účet pro SK. B</i>
Přijaté členské příspěvky	684.1	684.2
Příjem ze vstupného	649.1	-
Úroky z BÚ	644.1	644.2
Dotace	691.1	692.2

3.2.6 Výsledek hospodaření

Při účetní uzávěře zjišťuje sportovní klub výsledek hospodaření porovnáním konečných zůstatků na účtech nákladů a výnosů. Vzhledem k vytvořeným nákladovým střediskům je vhodné zjistit výsledky hospodaření prostřednictvím účtu 931 zvlášť za každé středisko. [10] Budeme tedy mít účet 931.1 pro skupinu A a na účet 931.2 budou převedeny jen nákladové a výnosové účty skupiny B.

Z hrubého odhadu činnosti sportovního klubu za rok 2009 se domnívám, že při takto použitých nákladových střediscích bude ve středisku 1 dosaženo zisku a ve středisku 2 ztráty. Ztráta ve skupině B v podstatě ani nevznikne, protože příjmy skupiny B jsou nižší než výdaje a nebudou tedy tyto příjmy předmětem daně. Výsledný základ daně pro skupinu B bude tedy 0. Skupina A bude mít kladný základ daně. Zde by mohl někdo oponovat, že vytvoření nákladových středisek bude mít za následek vyšší základ daně. Což je z důvodu toho, že kdyby byla činnost klubu posuzována dohromady, nevznikla by sice možnost vyjmutí příjmů a výdajů skupiny B z předmětu daně, za to by tato ztráta byla kompenzována ziskem skupiny A, a tím by se celkový základ daně snížil. Zákon však umožňuje občanským sdružením uplatnit ustanovení § 20 odst. 7 ZDP a snížit si tím základ daně, takže daň při dělení na nákladová střediska nebude o tolik vyšší, možná i nulová. Pokud by však byly rozdíly velké, záleželo by na rozhodnutí orgánů klubu, jak porovnájí užitek získaný účtováním na nákladová střediska s vyšší daní.

3.3 Sponzorský příspěvek versus dar

Získání daru a sponzorského příspěvku je pro sportovní klub nejvýznamnějším zdrojem příjmů. Bez těchto příspěvků by klub těžko nadále fungoval. Jedním z druhů peněžitého daru jsou také dotace. Jsou to peněžní prostředky nebo jiné peněžité úhrady od státu nebo územně samosprávných celků. Problémem při získání takového příjmu je rozlišit, zda se jedná o dar nebo je to sponzorský příspěvek. Rozdíl mezi těmito dvěma druhy příjmů je dosti značný. Odlišnosti jsou jednak při způsobu účtování, a také jsou tyto dva druhy příjmů jinak zdaňovány. Z praxe sportovního klubu zjistíme, že rozdíly mezi sponzorskými smlouvami a dary, případně dotacemi, jsou obsahově velmi podobné. Při prvním pohledu, z pojmenování smlouvy, jasně vyplývá o jakou smlouvu se jedná. Sportovní klub však jako druhý subjekt podepisující smlouvu, kterou pak bude vázán, by neměl spoléhat pouze na úsudek dárce. Ve svém vlastním zájmu by měl prověřit, zda se jedná skutečně o sponzorský příspěvek či o dar.

Základním obecným rozdílem mezi darem a sponzorským příspěvkem je ten, že při darování není požadována žádná protihodnota. Naproti tomu u sponzoringu je požadováno protiplnění. Při rozhodování, zda se jedná o sponzorský příspěvek, nebo jde jen o poděkování, které chce sportovní klub prokázat někomu, kdo poskytl dar, hledáme podstatu v právních předpisech. Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů v § 1 odst. 4 ustanovuje, co je sponzorování a říká, že se tím rozumí příspěvek poskytnutý s cílem podporovat výrobu nebo prodej zboží, poskytování služeb nebo jiné výkony sponzora. Sponzorem se pak rozumí právnická nebo fyzická osoba, která takový příspěvek k tomuto účelu poskytne. V § 1 odst. 2 tohoto zákona stanoví, že reklamou se rozumí oznámení, předvedení či jiné prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky. [20]

Sponzorský příspěvek

Sponzorské příspěvky představují pro sponzora výdaj, který si zaplatí za propagaci své firmy. Tento výdaj si jistě uplatní jako daňový výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Je to v podstatě stejné, jako by si společnost zaplatila za pronájem billboardu nebo reklamu v televizi, jen s tím rozdílem, že jeho společnost bude propagována na sportovních utkáních. V této chvíli to vypadá, že se sponzorské příspěvky od darů velmi vzdalují a jedná se spíše o zaplacení služby, kterou sportovní klub sponzorovi poskytne.

Z toho tedy jasně vyplývá, že tento příjem je pro sportovní klub také předmětem daně z příjmů. To jasně stanoví i zákon o daních z příjmů v § 18 odst. 3 ZDP. [5]

Povinností sponzorů, vyplývající ze sponzorských smluv, je poskytnout sportovnímu klubu příspěvek. Za rok 2009 se jednalo zejména o peněžité příspěvky. Z nepeněžité formy se jednalo například o umožnění bezplatného vstupu do posilovny a užívání zařízení posilovny pro členy klubu. Sponzor pak ve smlouvě stanoví své požadavky na sportovní klub. Většinou se jedná o marketingový přínos pro sponzora. Povinnosti stanovené sponzorem, které vedou k jeho zviditelnění, jsou například: užívat mantinely s logem sponzora při soutěžních zápasech všech družstev, na domácích oficiálních akcích umístit v hale velkoplošnou reklamu - banner s logem sponzora, a to na místě dobře viditelném z hlediště, umístit reklamu na plochu hřiště, vytisknout reklamu na dresy, používat loga sponzora na vstupenkách, klubových časopisech, letácích, propagačních materiálech, internetových stránkách. Další povinností jsou umístění a používání loga sponzora na všech akcích, které klub pořádá, jako jsou tiskové konference, společenské akce a jiné. Ve sponzorské smlouvě se ve většině případů sportovní klub zavazuje udržovat reklamy umístěné v hale v dobrém stavu a podle potřeby je povinen je obnovovat. Součástí smluv bývají i konkrétní informace způsobu výroby reklamy a její schválení, určení pracovníka, který bude zprostředkovávat běžný styk mezi sponzorem a klubem a oprávněnost kontrolovat plnění smluv.

Tab. 3.10 – **Zaúčtování sponzorského příspěvku od společnosti JC TRANS, s.r.o.**

<i>Doklad</i>	<i>Popis případu</i>	<i>Částka</i>	<i>MD</i>	<i>D</i>
Sponzorská smlouva	Nárok na sponzorský příspěvek – JC TRANS	80 000,-	311	602
BV	Přijetí sponzorského příspěvku	80 000,-	211	311

Dary

Poskytování darů je upraveno v zákoně č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, kde je stanoveno, že na základě darovací smlouvy dárce bezplatně přenechá nebo slibuje obdarovanému předmět darování. Z toho vyplývá, že obdarovaný neslibuje dárci poskytnout nějaké plnění. Ve smlouvě však mohou být uvedeny podmínky týkající se daru. Například darovaný může určit účel, pro který dar bude použit, nebo stanoví povinnost doložení účelu daru. Jedna z darovacích smluv z roku 2009 například stanovila,

že prostředky daru mají být použity pro sportovní činnosti výhradně florbalového družstva Muži B.

Dotace je veřejná finanční podpora, která tvoří nejvyšší podíl na příjmech sportovního klubu. Sportovní klub získává dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy. Ve většině případů se jedná o provozní dotace, u kterých je vymezeno jejich použití.

Například dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy na Projekt – Systematická sportovní a tělovýchovná celoroční činnost sportovního subjektu ve výši 350 000,- Kč bylo možné použít jen na:

- nájem a služby spojené s nájmem,
- opravy a udržování,
- sportovní a spotřební materiál,
- odměny trenérům a rozhodčím,
- doprava,
- startovné,
- ubytování, stravování,
- propagace a věcné ceny,
- nákup DDHM do 40 000,-Kč.

Součástí smlouvy o poskytnutí dotace jsou i podmínky, které by byly v případě poskytování dotace od podnikatele považovány za sponzorský příspěvek, nikoliv jako dar. Jedná se například o zveřejnění znaku města Ostravy s nápisem Ostrava na florbalové mantinely, reklamní bannery, vytisknout znak statutárního města na dresech hráčů v oblasti hrudi, vytisknout znak města na klubové oděvy hráčů a funkcionářů a užívat znak při televizních přenosech domácích utkání, umístění loga města na internetových stránkách sportovního klubu, poskytování spolupráce na propagačních akcích statutárního města Ostrava a poskytování informací infocentru Ostrava. Tyto kompenzace, které by jinak naplňovaly znaky sponzoringu, jsou však poskytovány dobrovolně, nikoliv jako kompenzace za dar. Jedná se o cíl dělat svému sídlu, statutárnímu městu Ostrava hrdou reprezentaci a propagaci města Ostravy. Statutární město Ostrava také požaduje, aby doklady byly označeny informací – „Financováno z rozpočtu SMO“.

Přijatý dar ani dotace nejsou předmětem daně z příjmů a účtování o nich upravují české účetní standardy pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není

podnikání. Způsob účtování závisí na tom, zda byl předmětem daru majetek, nebo byl poskytnut finanční dar na pořízení dlouhodobého majetku, nebo byl poskytnut finanční dar na provoz klubu. Odlišně se účtují i dary v podobě dotací z územních samosprávných celků.

Tab. 3.11 – Příklady účtování darů

<i>Doklad</i>	<i>Popis případu</i>	<i>Částka</i>	<i>MD</i>	<i>D</i>
Darovací smlouva	Finanční dar na pořízení dlouhodobého majetku		221	901
Darovací smlouva	DHM získaný darem		042	901
Darovací smlouva	Přijetí peněžního daru na provoz – Geins CZ	10 000,-	221	682
Smlouva o poskytnutí dotace	Nárok na dotaci na pořízení dlouhodobého majetku ze statutárního města Ostravy		348	901
Smlouva o poskytnutí dotace	Nárok na provozní dotaci ze statutárního města Ostravy – Projekt – Systematická sportovní a tělovýchovná činnost...	350 000,-	348	691
BV	Skutečně přijatá dotace ze statutárního města Ostravy – Projekt – Florbal – vrcholový sport	350 000,-	221	348

Závěrem bych dodala, že používání slovního spojení sponzorský dar není příliš šťastný spíše matoucí. Sportovní klub musí předem jasně stanovit, zda se jedná o dar, nebo sponzorský příspěvek. Pro sportovní klub je výhodnější získávání příjmů v podobě darů, protože sponzorské příspěvky musí ještě zdanit, tím pádem jsou obdarováni menší částkou než jaká je předmětem sponzorské smlouvy. Pro podnikatele je naopak příspěvek v podobě sponzoringu výhodnější, protože si jej mohou celý zahrnout to výdajů na reklamu. Kdyby poskytli sportovnímu klubu dar, nemohli by si jej uznat jako daňový výdaj, pouze jej mohou odečíst od základu daně dle § 20 odst. 8 ZDP, avšak pouze do výše 5 % základu daně.

4. Daňové problémy sportovního klubu

4.1 Daň z příjmů 1. SC WOOW Vítkovice

Daň z příjmů sportovního klubu se řídí zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDP). Pokud občanské sdružení zaměstnává fyzické osoby, je plátcem daně z příjmů fyzických osob. Předmětem této daně jsou příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků. Do těchto příjmů spadají i odměny členů statutárních orgánů a jiných orgánů občanského sdružení. Příjmy mohou být vypláceny pravidelně i jednorázově, nebo v jiné formě jako věci, práva nebo služby.

Občanské sdružení je právnickou osobou, proto je i plátcem daně z příjmů právnických osob. Povinností občanského sdružení se sídlem na území ČR je zdaňovat příjmy, které mu plynou z území ČR i mimo něj. Účetním obdobím může být kalendářní rok i hospodářský rok. Pokud bude občanské sdružení plánovat změnu tohoto roku, musí o tom informovat správce daně nejpozději do tří měsíců před změnou. Základem daně je rozdíl, o který příjmy převyšují výdaje.

Účetní jednotka musí vést náklady a výnosy odděleně podle druhů činností. Musí rozlišit **činnosti** na **hlavní**, pro kterou byla založena, a **vedlejší** (hospodářskou). Podle nich pak zjišťuje výsledek hospodaření. Pokud jsou náklady na dosažení, zajištění a udržení příjmů vyšší než výnosy u hlavní činnosti, pak výnosy nejsou předmětem daně a daňový základ je rovem nule. Pokud výnosy dle této podmínky nebudou předmětem daně, budou se i náklady z této hlavní činnosti považovat za nedaňové. Z vedlejší činnosti může vzniknout zisk i ztráta.

Dále musí účetní jednotka vést náklady a výnosy odděleně od těch, které jsou předmětem daně, které nejsou předmětem daně a od těch, které jsou od daně osvobozeny. Předmětem daně jsou i výnosy z reklam a z nájemného. Za příjmy, které předmětem daně nejsou, považujeme úroky z vkladů na běžném účtů, dotace a jiné podpory od státu, nebo jiných rozpočtů, příjmy získané zděděním nebo darováním movitého i nemovitého majetku nebo majetkových práv. Osvobozeny jsou členské příspěvky určené stanovami, úrokové příjmy plynoucí z prostředků veřejné sbírky pořádané pro veřejně prospěšnou činnost, například tělovýchovnou a sportovní. [16]

4.1.1 Odpočet podle § 20/7 ZDP

Zákon o daních z příjmů umožňuje sportovnímu klubu základ daně snížit až o 30 %, maximálně však o 1 000 000,- Kč, použijí-li prostředky získané takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, a to nejpozději ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích. V případě, že 30 % snížení činí méně než 300 000,- Kč, lze odečíst částku ve výši 300 000,- Kč, maximálně však do výše základu daně. [16]

Tato daňová úleva má pro sportovní klub značný význam a jejím výsledkem je, že sportovní klub většinou nemá povinnost platit daň z příjmů právnických osob. Současně je to však jednou z nejproblémovějších oblastí pro sportovní klub.

4.1.1.1 Uplatnění 30 % odpočtu

Ustanovení o 30 % odpočtu je součástí zákona o daních z příjmů od roku 1993 a stále je jeho aplikace nesrozumitelná. Sportovní klub v roce 2008 dosáhl základu daně ve výši 283 251,- Kč, ten je sestaven podle § 23 ZDP a od něj bylo možné odečíst slevy dle § 34 ZDP. Z tohoto základu daně vypočtených 30 % se rovná 84 975,- Kč. Protože je ale tato hodnota menší než 300 000,- Kč, umožňuje zákon odečíst hodnotu 300 000,- Kč. V tomto zákoně je však omezení takové, že je sice možno těchto 300 000,- Kč odečíst, avšak maximálně lze odečíst částku do základu daně. Jinak by se totiž sportovní klub dostal díky této úlevě do ztráty. V tomto případě bude tedy odečtena hodnota 283 251,- Kč. Základ daně je tedy 0 a výsledná daňová povinnost je nulová. Přesto je povinností občanského sdružení podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období. V daňovém přiznání za rok 2008 se tento 30 % ní odpočet projevil na straně 7 na řádku 251, který navazuje na řádek 250, ve kterém jsou hodnoty základu daně po úpravách. Tento řádek se následně projeví na řádku 270, kde mohou být ještě zohledněny dary.

250	Základ daně po úpravě o část základu daně (daňové ztráty) připadající na komplementáře a o příjmy podléhající zdanění v zahraničí, u nichž je uplatňováno vynětí, snížený o položky podle §34, před snížením o položky podle § 20 odst. 7 nebo odst. 8 zákona) (ř. 220 – 230 – 240 – 241 – 242)	283 251,-	

251	Částka podle § 20 odst. 7 zákona, o niž mohou poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání (§ 18 odst. 3 zákona), dále snížit základ daně uvedený na ř. 250, zvýšený o částku vykázanou na ř. 241	283 251,-	

270	Základ daně po úpravě o část základu daně (daňové ztráty) připadající na komplementáře a o příjmy podléhající zdanění v zahraničí, u nichž je uplatňováno vynětí, snížený o položky podle §34 a částky podle § 20 odst. 7 nebo 8 zákona, zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů (ř. 250 – 251 – 260)	0,-	

290	Daň	0,-	

4.1.1.2 Použití a vykázání daňové úspory

Sportovní klub bude pro následující roky zajímat, jaká je ona daňová úspora, kterou jsou povinni použít ke krytí nákladů. Rozumíme tím výši ušetřené daně z hodnoty odečtené od základu daně. Tedy částka, o kterou by byla vyšší daňová povinnost, pokud by k odpočtu nedošlo. Sportovní klub, pokud by neodečetl 30 % ní odpočet, tedy platil ještě daň (za rok 2008 sazba 21 %) ve výši 21 % z odečtené hodnoty což bylo 59 483,- Kč. Daňová úspora je tedy 59 483,- Kč. Tato částka musí pak být použita na krytí nákladů (výdajů) u činností, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně. Záleží pak už jen na účetní jednotce, jak rozdělí toto uplatnění v následujících třech letech. Měla by tedy být použita na výdaje, které nelze zahrnout do základu daně z příjmů.

Prostředky musejí být tedy použity na příjmy, z nichž výdaje nejsou předmětem daně, jedná se tedy o činnosti, které jsou vykonávány úplatně, plynou z nich nějaké příjmy, nemůže to být činnost hrazena zřizovatelem v rámci jeho rozpočtu, nemůžeme vybrat ani činnosti dani podléhající, i kdyby část souvisejících výdajů v objemu daně byla vynaložena jako nedaňová. Podmínku tedy nemohou splnit ty, které už skončily s hlavní činností, provozují jen hospodářskou, ale ještě se neodhlásili, a taky ty, jejichž všechny činnosti podléhají daním z příjmů, bez ohledu na to zda se jedná o příjmy z hlavní činností nebo činnosti hospodářské nebo doplňkové, nebo vedlejší. [7]

Při hledání konkrétních výdajů klubu, které bychom mohli označit, že na ně byla použita daňová úspora, budeme vycházet ze souvisejících příjmů klubu, které nejsou předmětem daně. Veškeré příjmy získané za rok 2009 jsou: příspěvky členů, příjmy z postoupení reklamních a marketingových práv, příjmy z prodeje hráčů, příjmy z postoupení televizních práv, příjmy z tělovýchovných a sportovních činností, dotace svazových orgánů na zajištění mistrovských soutěží, dotace a granty územně samosprávných celků, dary. Všechny tyto výdaje musíme posoudit z pohledu předmětu daně z příjmů a pokud nebudou podléhat dani, pak na výdajích na jejich dosažení můžeme uplatnit daňovou úsporu.

- *Příspěvky členů* předmětem daně jsou, i když jsou pak od daně osvobozeny, a *příjmy z reklam a postoupení marketingových práv* jsou předmětem daně vždy. Proto výdaje na jejich dosažení nemohou být financovány z daňové úspory.
- *Příjmy z postoupení televizních práv, z prodeje hráčů a příjmy z tělovýchovných a sportovních činností* jsou předmětem daně, avšak je zde možné jejich vynětí. To nám umožňuje § 18 odst. 4 písm. a) ZDP. Pokud příjmy z činností, které vyplývají z jejich poslání, jsou menší než výdaje, nejsou tyto příjmy předmětem daně.
- *Příjmy z dotací, příspěvků na provoz a jiných podpor z různých rozpočtů* nejsou předmětem daně. Zde můžeme také uvažovat o uplatnění daňové úlevy.
- *Dary* také nejsou předmětem daně a příslušné výdaje mohou být uznány, že byly financovány z daňové úlevy.

V dalších třech letech může být tedy úspora 59 483,- Kč použita na výdaje vztahující se k hlavní činnosti, ale tyto výdaje musí být vyšší než příjmy. Sportovní klub však nedosahuje takovýchto ztrát a jeho příjmy z hlavní činnosti jsou vyšší než výdaje. Tím mu odpadá možnost použít úsporu na běžné výdaje při svém provozu jako je nájemné, cestovné, výdaje na zásoby, odměny trenérům a rozhodčím a jiné. V dalších letech se situace může změnit a sportovní klub bude moci uplatnit daňovou úlevu i na tyto výdaje. Pokud s tím ale budou počítat a situace zůstane pořád stejná a daňová úspora se nakonec celá neuplatní, budou jí muset zdanit v následujících letech. Proto by si již při uplatňování této odčitatelné položky měli rozmyslet, zda bude možné podmínky splnit, případně jakou hodnotu odpočtu tedy uplatnit. Zákon totiž nestanoví, že musí být odečtena celá částka 30 %, případně celý základ daně, ale udává jen maximální částky.

V případě dotací a grantů z územně samosprávných celků a také darů doporučuji uplatnit výdaje, které musely být vynaloženy na jejich získání. Jsou to odměny osob za vyřízení úspěšné dotace, související cestovní náklady a jiné poplatky.

Jako další možnost doporučuji uplatnit daňovou úsporu na výdaje za běžný účet. Sportovní klub si u banky zřídil účet v roce 2008 a i když příjmy z finančního majetku nejsou jeho hlavní činností, nejsou pro nevýdělečné organizace příjmy v podobě úroků z vkladů na běžném účtu předmětem daně. Úroky z vkladů na běžných účtech nejsou v dnešní době nijak finančně výnosné, zato poplatky spojené s provozem účtu nejsou nezanedbatelné. Někteří odborníci se nepřiklání k názoru, že mezi poplatky a úroky z běžného účtu existuje příčinná souvislost, já se však domnívám, že situace na českém bankovním trhu to umožňuje. Úrok z vkladů na běžném účtu totiž nelze získat jiným způsobem než otevřením si běžného účtu v bance. S každým běžným účtem je spojena řada poplatků a není zde jiná možnost, jak se poplatkům vyhnout, pokud chceme mít bankovní účet. Záleží zde pak na konkrétních druzích poplatků. Některé nemusí mít příčinnou souvislost s úrokem. Například poplatky za výběry hotovosti z bankomatů, nebo poplatky za příkazy k úhradě nejsou závislé na množství peněz na účtu a tudíž neovlivňují ani úroky. Nicméně základní poplatek za vedení účtu lze jistě jako související výdaj s úrokem uznat, protože bez poplatku za vedení účtu by účet nebyl vytvořen a veden a úroky by vzniknout nemohly. Obecně lze použít definici, že výdaj je v příčinné souvislosti s příjmem, pokud platí, že kdyby se výdaj neuskutečnil, pak by zdanitelný příjem nebyl, nebo by byl v menší míře.

Navrhuji vždy nejprve použít daňovou úsporu na výdaje, které nejsou nikdy předmětem daně, to se týká výdajů na odměny spojené s dotacemi a dary a bankovními poplatky. Následně by se měla daňová úspora použít na výdaje, které nejsou předmětem daně z důvodu, že příjmy jsou nižší než výdaje. Jak již bylo řečeno, sportovní klub nezískává tuto možnost vyloučení příjmu při svém současném způsobu účtování. Ale podle mého návrhu ohledně účtování podle nákladových středisek se domnívám, že mu tato možnost vznikne. Je zjevné, že při rozdělení hlavní činnosti klubu na střediska A a B, bude za současné situace skupina A zisková, ale skupina B bude dosahovat ztráty. Právě neziskovost skupiny B pak může být předmětem uplatňování daňové úlevy, kterou máme jinak problém uplatnit, pokud by se situace v dalších letech vyvíjela stejně, jak uvidíme později při tvorbě části přílohy účetní závěrky. Jestliže totiž bude skupina B ztrátová, pak její výdaje budou nižší než příjmy a podmínka je splněna. Výdaje, které mohou být financovány daňovou úlevou, budou pak výdaje skupiny B, například na nájemné, cestovné, odměny rozhodčím, trenérům, sportovní pomůcky a jiné. Zde již jistě nebude problém uplatnění celé částky daňové úlevy. Doporučuji zde však ještě být obezřetný při výběru těchto výdajů. Některé výdaje jsou totiž financovány z dotací nebo darů, a pak na ně nemůže být současně uplatněna daňová úleva a jiný zdroj. Smlouva o poskytnutí dotace a darovací smlouvy většinou obsahují vymezené možnosti, na

kteřé výdaje mohou být uplatněny. Vzhledem k tomu, že je však tato část hlavní činnosti ztrátová, pak zjevně příjmy z dotací a darů nebudou plně pokrývat veškeré výdaje, a právě na tyto převyšující výdaje je možnost použití daňové úlevy.

Z pohledu účetnictví zde však nastává problém při splnění povinnosti prokázat použití prostředků získaných daňovou úlevou na stanovené účely. O uplatnění této odčitatelné položky v daňovém přiznání se neúčtuje. Žádný předpis však nestanoví, jakým způsobem se má tato podmínka naplnit, což však neznamená, že na to není právo kontroly správce daně.

Splnění této povinnosti by mělo postačit zveřejněním v příloze účetní závěrky, což je stejně povinnou součástí přílohy. Podle vyhlášky č. 504/2002 Sb., § 30 odst. 1 písm. r) musí nevýdělečné organizace v příloze účetní závěrky uvádět způsob zjištění základu daně z příjmů, použitých daňových úlev a způsoby užití prostředků v běžném účetním období, získané z daňových úlev v předcházejících zdaňovacích obdobích v členění na jednotlivá zdaňovací období, s odkazem na § 20 odst. 7 ZDP. Příloha se musí sestavit popisným způsobem nebo formou tabulek, což také ukládá vyhláška č. 504/2002 Sb.

Pro sportovní klub tedy navrhuji, aby část přílohy účetní závěrky za kalendářní rok 2009, týkající se takto použitých úlev vypadala takto:

Odčitatelná položka dle § 20/7 ZDP, která za rok 2008 byla 283 251,- Kč

Daňová úspora ve výši (při sazbě 21 %) 59 483,- Kč

Daňová úspora za rok 2008 byla v roce 2009 použita na následující výdaje:

- Odměna za získání účelové dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy na projekt Zabezpečení sportovní činnosti dětí a mládeže ve věku 6-21 let 2 000 Kč
- Odměnu za získání účelové dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy na projekt Florbal – vrcholový sport 2 000 Kč
- Odměnu za získání účelové dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy na projekt Systematická sportovní a tělovýchovná celoroční činnost sportovního subjektu 2 000 Kč
- Odměnu za získání účelové dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy na projekt Pohár mistrů evropských zemí ve florbale 2 000 Kč

○ Odměnu za získání účelové dotace z rozpočtu statutárního města Ostravy na projekt Florbal –ženy	2 000 Kč
○ Cestovné spojené se získáním dotací od města Ostravy	500 Kč
○ Poplatky za vedení účtu v bance	720 Kč

Výdaje celkem

11 220 Kč

Zývající neuplatněná daňová úspora je 48 263,- Kč.

V této navržené části přílohy jsem zatím neuvedla uplatnění daňové úlevy na výdaje skupiny B, protože sportovní klub musí nejdříve změnit způsob účtování, dle mé navržené analytické evidence a až poté při zjištěné ztrátové činnosti skupiny B by si mohl uplatnit i jejich výdaje.

Pro lepší orientaci v případě daňové kontroly doporučuji sportovnímu klubu označit doklady informací o tom, že tento výdaj je „hrazen daňovou úsporou z roku 2008 dle § 20/7 ZDP“. V průběhu roku lze toto vyznačit na doklady, které mohou být takto uplatněny vždy. Při provádění daňového přiznání doporučuji označit i doklady skupiny B, kterou nejsou financovány z dotace a darů a budou v příloze vykázány, že zdroj nákladů byl dán daňovou úsporou. K období provádění daňového přiznání se přikláním, protože až v té době bude sportovní klub s jistotou vědět, že příjmy nebudou předmětem daně, z důvodu že jsou nižší než výdaje. Zjednodušením při vyhledávání, které výdaje mohou být takto označeny, je povinnost vyplývající ze smluv o poskytnutí dotace. Sportovní klub je totiž povinen označovat doklady o výdajích, které byly financovány z dotace - „Financováno z rozpočtu SMO“.

4.1.1.3 Neuplatnění 30 % odpočtu

Pokud sportovní klub z nějakého důvodu neuplatní prostředky, o které byl dříve snížen základ daně, bude muset zvýšit, dle § 23 odst. 3 písmeno a) bod 9 ZDP, základ daně a to za zdaňovací období, ve kterém uplynula lhůta pro použití úspory, tedy za zdaňovací období 2011. Zde však vzniká rozpor v zákoně, protože při doslovném výkladu tohoto paragrafu by použité prostředky neměly být jen v hodnotě daňové, ale měla by být použita celá částka, o kterou byl základ daně snížen. V této části zákona je tedy požadováno, aby použité prostředky nebyly v hodnotě 59 483,- Kč, ale v celé odečtené částce tedy 283 251,- Kč. Při tomto rozporu najde sportovní klub oporu ve stanovisku Ministerstva financí 21/26.01.05 -

Problematika aplikace ustanovení § 20 odst.7 zákona o daních z příjmů v roce 2004, který předložil Ing. Jiří Topinka, ve kterém udává Ministerstvo financí stanovisko, že použité prostředky mají být v hodnotě daňové úspory, která vznikla snížením základu daně. [27]

Pokud tedy sportovní klub nepoužije daňovou úlevu roku 2008, vznikne mu povinnost v roce 2011 zvýšit výsledek hospodaření. V daňovém přiznání za rok 2011 se to projeví v řádku 30 daňového přiznání. V tomto roce se tedy zvýší daňová povinnost a v podstatě se jedná o přesunutí daňové povinnosti, která měla být zaplacená za rok 2008 na rok 2011. Uplatnění 30 % odpočtu není nijak omezeno tím, zda byla splněna či nesplněna povinnost uplatnění daňové úlevy z předchozích let. Proto může současně vznikne v roce 2011 opět možnost snížení dalšího 30 % odpočtu. Při tom však musí být zvýšen základ daně z neuplatněné úlevy ještě před možností uplatnění 30 % odpočtu. To znamená, že k základu daně přičteme částku 283 251,- Kč a z tohoto součtu můžeme uplatnit 30 % odpočet. Možnost tohoto odpočtu bude tedy v tomto roce menší. Z praktického pohledu předpokládám, že sportovní klub použije alespoň část této úlevy a v roce 2011 by pak musel zvyšovat základ daně jen o patřičnou nevyužitou část. Pokud by základ daně v roce 2011 a přičtená neuplatněná část byla opět do výše 300 000,- Kč, pak by se mohla uplatnit celá tato část a dalo by se v podstatě říct, že neuplatněné daňové úspory za rok 2008 se lhůta prodlužuje o další tři roky.

30	Částky, o které se podle § 23 odst. 3 písm. a) bodů 3 až 12 zákona zvyšuje výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji na ř. 10	283 251,-	

Závěrem doporučuji sportovnímu klubu uplatnit tuto odčitatelnou položku, pokud mu na ni vznikne nárok. Z minulých příjmů a výdajů vyplývá, že pokud sportovní klub rozdělí svou hlavní činnost na nákladová střediska, a tudíž lze předpokládat, že bude jedno středisko ztrátové, nebude mít klub problém s uplatněním této daňové úspory. Jen je třeba být důsledný při jejím vykazování.

4.2 Zdaňování darů a sponzorských příspěvků

Zdroje sportovního klubu jsou zejména dotace, dary od podnikatelských subjektů a sponzorské příspěvky. Pro tyto příjmy existují odlišné daňové podmínky jak u daně z příjmů právnických osob, tak u daně darovací.

Daň darovací se řídí zákonem č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. Občanské sdružení se stává poplatníkem, nabývá-li majetek darováním. Poplatníkem daně darovací je nabyvatel a dárce je ručitelem této daně. Pokud je darování určeno do ciziny, poplatníkem je dárce. Předmětem této daně je bezúplatné nabytí majetku, a nejedná se o majetek, který je předmětem daně dědické. Poplatník je povinen podat daňové přiznání do 30 dnů od skutečností, které zakládají vznik této daně. Daň je splatná do 30 dnů po doručení platebního výměru, který vyměřil správce daně. Daň do výše 100 Kč se předepíše, ale není splatná. [14]

Získaný **sponzorský příspěvek** se považuje za příjem z reklam, protože předmětem sponzorské smlouvy je zviditelnění sponzora. Proto je tento příjem vždy předmětem daně z příjmů právnických osob podle § 18 odst. 3 ZDP. Z toho důvodu už pak není tento příjem předmětem daně darovací. Nevztahuje se tedy na něj zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů jak je stanoveno v § 6 odst. 4 písm. c) tohoto zákona. Při získání velkého množství sponzorských příspěvků se sportovní klub může potýkat s povinností registrovat se k dani z přidané hodnoty. Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů sice osvobozuje zdanitelná plnění v rámci hlavní činnosti prováděná subjekty, které nejsou založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, ale pro šíření reklamy to neplatí, protože šíření reklamy nemůže být, podle tohoto zákona, předmětem hlavní činnosti nevýdělečné organizace. [18]

Dary a dotace nejsou předmětem daně darovací, ani předmětem daně z příjmů. Podle § 18 odst. 2 písm. a) ZDP bezúplatné nabytí movitých nebo nemovitých věcí formou darování není předmětem daně z příjmů. Dotace z veřejných rozpočtů a z rozpočtu Evropské unie nejsou předmětem daně podle § 18 odst. 4 písm. b) ZDP. Od daně darovací je dar osvobozen podle § 20 odst. 4 zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí. Příjemce daru je však povinen podat správci daně přiznání k dani darovací, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, v němž uplynul příslušný kalendářní rok.

4.3 Daň z příjmů trenérů

Sportovní klub poptává při svém provozu práci fyzických osob pro uskutečňování svých činností. Při to je vypláceno mnoho prostředků členům i nečlenům sportovního klubu, které jsou pak předmětem daně z příjmů fyzických osob. Sportovní klub sice nemá povinnost kontrolovat zdanění těchto příjmů u fyzických osob, to je plně na rozhodnutí fyzických osob, nicméně vzhledem k tomu, že sportovní klub chce mít dobrý vztah se svými členy, bude jeho snahou napomáhat jim ve všech ohledech. Nezanedbatelný význam na tom má i fakt, že většina osob, pobírajících příjmy ze sportovního klubu, jsou současně i členy statutárních orgánů, takže se jistě budou snažit, co nejvíce si zvýhodnit své postavení z pohledu daně z příjmů fyzických osob.

Vzniká zde otázka, jak se co nejvíce vyhnout daňovému zatížení příjmů, získávaných z činností pro sportovní klub, už jen z toho důvodu, že práce pro sportovní klub je nezištná a dobrovolná činnost. Jedná se zejména o činnosti trenéra, asistenta trenéra, případně i rozhodčího. Sportovní klub stojí před otázkou, v jakém vztahu má být při spolupráci s těmito fyzickými osobami, aby pro ně byl daňový dopad co nejmenší. Záleží zde, jaký druh vztahu spolupráce sportovní klub zvolí, a od toho se pak odvíjí, do jakého druhu příjmů tyto příjmy spadají podle zákona o daních z příjmů.

Budu vycházet ze situace v roce 2009, kdy měl klub 10 trenérů, 5 asistentů trenéra a při konání florbalových zápasů jsou klubu z České florbalové unie vysíláni rozhodčí, kterým jsou vypláceny odměny a cestovní náhrady. Situaci si zjednoduším a zaměřím se pouze na činnost jednoho trenéra. Pro ostatní fyzické osoby, pracující pro sportovní klub, se pak tento rozbor použije obdobně. Celkový příjem trenéra byl za rok 2009 v částce 45 000,- Kč, který mu byl vyplácen měsíčně po dobu 10 měsíců, což je doba florbalové sezóny. Trenérovi byly také poskytnuty pomůcky pro jeho výkon, dres a sportovní vybavení, a bylo mu proplaceno cestovné na utkání, která se konala mimo domovskou halu klubu. Situaci budu porovnávat pro rok 2010, aby sportovní klub dopředu věděl, jaký vztah se svými trenéry bude pro ně nejvýhodnější. Budu předpokládat, že peněžní i nepeněžní příjmy za rok 2010 budou stejné jako v roce 2009, protože sportovní klub nemá v plánu žádné změny ohledně sazebníků odměn pro trenéry a tréninkový rozvrh se také nezměnil. Všichni trenéři mají kromě těchto příjmů také svou hlavní pracovní činnost.

4.3.1 *Příjmy ze závislé činnosti*

Sportovní klub může s trenérem podepsat pracovní smlouvu podle zákoníku práce, která by pak byla dle ZDP považována za příjem ze závislé činnosti, nebo podepsat dohody o práci konané mimo pracovní poměr. Takovýmito pracemi jsou dohoda o provedení práce (DPP) a dohoda o provedení pracovní činnosti (DPČ). Dohoda o provedení práce bývá oblíbenou smlouvou v pracovním vztahu, jelikož při ní nevzniká povinnost platit zdravotní a sociální pojištění, nicméně v tomto případě však DPP není možná. Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, totiž neumožňuje uzavřít tuto smlouvu pokud rozvrh práce přesahuje 150 hodin kalendářního roku. Tento limit práce trenéra zcela jistě převyšuje. Dohoda o pracovní činnosti je pak jinou alternativou, která není omezena 150 hodinami za rok, ale nelze vykonávat práci přesahující v průměru polovinu stanovené týdenní pracovní doby. Při DPČ je placena daň i povinné příspěvky na sociální a zdravotní pojištění. Za výkon práce se považuje osobní výkon práce pro zaměstnavatele podle výkonu pracovní doby nebo jinak stanovené doby, vykonávané na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě. [26]

Jestliže by sportovní klub podepsal s trenérem pracovní smlouvu podle zákoníku práce, pak by tento příjem spadl do § 6 ZDP – *příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky*. V případě, že jsou to příjmy ze závislé činnosti, podléhají také pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a zdravotnímu pojištění. Takže v roce 2010 trenér odvede ze svého příjmu 2 925,- Kč (6,5 % - 2010) na sociální pojištění a 2 025,- Kč (4,5 % - 2010) na zdravotní pojištění. Daň se vypočte ze superhrubé mzdy, která je 60 300,- Kč (brutace 34 %) a činí 9 045,- Kč (15 % - 2010). Čistá mzda, kterou trenér dostane činí 31 005,- Kč. Z daně pak mohou být odečteny slevy na dani, ale vzhledem k tomu že tito trenéři mají ještě svá vlastní povolání, je tato sleva většinou pohlcena těmito příjmy. Proto budu považovat výslednou čistou mzdu za trenérskou činnosti v hodnotě 31 005,- Kč.

Při tomto zaměstnaneckém vztahu je plátce daně odpovědný ve vztahu k poplatníkovi a správci daně při vybírání daně. Protože je měsíční mzda menší než 5 000,- Kč, tedy v částce 4 500,- Kč a trenér nepodepsal se sportovním klubem prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, protože toto prohlášení jistě podepsal ve svém hlavním pracovním poměru, bude mu sportovní klub srážet daň. Tuto daň je sportovní klub povinen srazit ihned při výplatě nebo poukázání úhrady ve prospěch poplatníka podle § 6 odst. 4 ZDP. Sraženou daň by sportovní klub musel odvést svému místně příslušnému správci daně do konce měsíce, následujícího po měsíci, ve kterém by byl povinen

daň srazit. Řádným a včasným sražením daně je daňová povinnost poplatníka splněna a nemusí podávat daňové přiznání a nevstupuje tato částka do obecného základu daně. Pokud by trenér získal vyšší příjem než 5 000,- Kč za měsíc, nebo pokud by trenér podepsal u sportovního klubu prohlášení k dani, pak by musel odvádět zálohy na daň z příjmů. V daňovém přiznání se tento příjem pak objeví v řádku 31, kde by se připočetl k příjmům, které měl trenér od svého zaměstnavatele, nebo k jiným příjmům.

V daňovém přiznání se příjem v hodnotě 45 000,- vykáže na řádku 30 a superhrubá mzda bude vykázána na řádku 34.

30 Úhrn příjmů od všech zaměstnavatelů	45 000,-	
34 Dílčí základ daně podle § 6 zákona (ř. 31 + ř. 32 – ř. 33)	60 300,-	

Nepeněžitě příjmy, v podobě poskytnutých pomůcek pro výkon funkce trenéra, dres a sportovní vybavení a cestovné při utkáních konaných mimo domovskou sportovní halu, jsou závislé na druhu pracovního poměru, jaký je s trenérem sjednán. Na základě uzavřeného pracovního poměru a ujednání v pracovní smlouvě je založen nárok na zaměstnanecké náhrady. Tyto náhrady jsou osvobozeny od daně, pokud vzniknou v souvislosti s výkonem práce zaměstnance. Při pracích sjednaných mimo pracovní poměr, tedy DPP a DPČ, musejí být náhrady smluvně zakotveny. U dohod o pracovní činnosti musí být i smluvně zakotveno pracoviště zaměstnance. [7] Při splnění těchto podmínek jsou pak tyto nepeněžitě příjmy osvobozeny podle § 6 odst. 7 ZDP. Nezapočítávají se tedy do předmětu daně z příjmů fyzických osob. Výše náhrad musí však být určena kolektivní smlouvou nebo vnitřními předpisy.

Tab. 4.1 - Čistá mzda ze závislé činnosti trenéra

Hrubý příjem	45 000,-
Superhrubá mzda	60 300,-
Daň	9 045,-
Sociální pojištění	2 925,-
Zdravotní pojištění	2 025,-
Čistá mzda	31 005,-

4.3.2 **Příjmy z podnikání**

Příjmy podle § 7 ZDP z *podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti* by mohly být také předmětem trenérské činnosti. Tuto činnost může provozovat buď na základě živnostenského oprávnění, jedná se o živnost vázanou, nebo jako příjmy z výkonu nezávislého povolání, které není živností ani podnikáním podle zvláštních právních předpisů. Se sportovním klubem by pak měl trenér mít sepsanou trenérskou smlouvu, což je jeden z druhů nepojmenovaných smluv.

Trenér si tedy může zařídit živnostenské oprávnění, nebo provozovat samostatně výdělečnou činnost, ale v obou případech by si sám platil pojištění a odváděl daně. V případě podnikání na základě živnosti by si trenér v této příloze mohl uplatnit výdaje procentem z příjmů, které by ze živnosti činily 60 % (2010). Tuto možnost, uplatnit výdaje procentem z příjmů, by trenér jistě uplatnil, protože jeho prokazatelně vynaložené výdaje jsou menší než výdaje uplatněné procentem z příjmů. Daň z této činnosti by pak byla 15 % z rozdílu mezi příjmy a výdaji v hodnotě 2 700,- Kč. Zdravotní pojištění by se počítalo z vyměřovacího základu. Vyměřovací základ pro zdravotní pojištění je 50 % ze zisku, tedy rozdílu mezi příjmy a výdaji, a činí při sazbě 13,5 % (2010) - 1 215,-Kč. V tomto případě nemusíme uvažovat o minimálním vyměřovacím základu pro zdravotní pojištění, protože trenér má ještě své hlavní zaměstnání, ze kterého také odvádí zdravotní pojištění. Od plateb na sociální pojištění je trenér osvobozen, protože je jeho činnost považována za činnost vedlejší v rámci sociálního pojištění a jeho zisk nepřekročil 56 902,- Kč za rok (2010). Tato činnost je vedlejší, protože má příjmy z hlavního zaměstnaneckého poměru. Protože žádný z trenérů zatím nemá živnostenské oprávnění, musel by si ho zařídit a příjmy v roce 2010 by se mu snížily ještě o náklady na vyřízení živnosti. Náklady na vyřízení živnosti jsou 1 000,- Kč. Čistý příjem tedy bude v hodnotě 40 085,-Kč v prvním roce, ve kterém si musí zařídit živnostenské oprávnění.

Při příjmech z nezávislého povolání může trenér odečíst 40 % (2010) z příjmů jako paušální výdaje. Daň při nezávislém povolání by byla vyšší než při podnikání na základě živnostenského oprávnění v důsledku menší možnosti uplatnění výdajů a činí 4 050,- Kč. Zdravotní pojištění se počítá stejným způsobem jako u živnosti a je opět vyšší v důsledku menší možnosti uplatňování paušálních výdajů. Zdravotní pojištění tedy činí 1 823,- Kč. Sociální pojištění se opět neplatí z důvodu nepřekročení limitu pro platby pojistného při vedlejší činnosti. Čistý příjem při provozování činnosti nezávislého povolání by byl 39 127,- Kč.

Tab. 4.2 – Čistá mzda při příjmech z podnikání a jiné SVČ

	<i>Živnost</i>	<i>OSVČ</i>
Hrubá mzda	45 000,-	45 000,-
Daň	2 700,-	4 050,-
Zdravotní pojištění	1 215,-	1 823,-
Sociální pojištění	-	-
Náklady na živnost	1 000,-	-
Čistá mzda	40 085,-	39 127,-

Při živnostenském podnikání i při příjmech ze samostatně výdělečné činnosti by byl příjem v daňovém priznání vyčíslen na řádku 37 a vycházel by z přílohy 1.

37 Dílčí základ daně nebo ztráta z podnikání a z jiné samostatně výdělečné činnosti podle § 7 zákona	18 000,-	

4.3.3 Ostatní příjmy

Poslední možností je uplatňovat příjmy jako *ostatní příjmy podle § 10 ZDP*. Tyto příjmy by měly být příjmem z příležitostných činností, všeobecně se však tolerují příjmy, které dosahují FO, pokud tyto příjmy nejsou hlavním zdrojem jejich příjmů a jejich výkon je nahodilý. Pojem nahodilý příjem může evokovat myšlenku, že příjem může být získaný jen jednou za účetní období, zákon to však nikde neuvádí. Trenérská činnost však nejeví známky nahodilosti, a proto by zde zřejmě neměl být využíván tento způsob zdanění. Nicméně praxe ukazuje, že je tento způsob zdanění hojně využíván a zatím tolerován správními orgány, a proto jej zde uvádím.

Pokud by byl takovýto příjem do 20 000,- Kč ročně, byl by od daně osvobozen, v tomto případě však částka přesahuje stanovený limit. Při takto stanovených příjmech není povinností platit příspěvky na všeobecné zdravotní pojištění a příspěvek na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti. Sociální a zdravotní pojištění pak neodvádí ani zaměstnavatel a tudíž nedochází k brutaci příjmů. Daň se tedy vypočte jako 15 % (2010) ze 45 000,- Kč a činí 6 750,- Kč. Výsledná čistá mzda je pro trenéra 38 250,- Kč.

Tab. 4.3 – Čistá mzda při ostatních příjmech

Hrubá mzda	45 000,-
Daň	6 750,-
Zdravotní pojištění	-
Sociální pojištění	-
Čistá mzda	38 250,-

V daňovém priznání se tento příjem fyzických osob uvádí na řádku 40 a vychází z přílohy číslo 2.

40	Dílčí základ daně z ostatních příjmů podle § 10 zákona	45 000,-	

4.3.4 Shrnutí

Pro trenérskou činnost se jeví jako nejvýhodnější způsob zdaňovat příjmy z trenérské činnosti jako příjmy ze samostatně výdělečné činnosti. Při použití zdaňování jako ostatní příjmy může být překážkou názor správce daně, který nemusí uznat tento ostatní příjem jako nahodilý, i když je to zatím obecně uznáváno. Záleží zde na rozhodnutí samotného trenéra, ke kterému způsobu zdanění se přikloní. Pokud trenér nemá své hlavní zaměstnání, doporučuji provozovat tuto činnost jako živnost. Je to sice spojeno s administrativní náročností a trenér si musí své povinnosti sám ohlídat, může ale pak tuto živnost využít a rozvíjet své podnikání v tomto oboru. Nejméně ziskové se jeví zdaňovat příjem trenéra jako příjmy ze závislé činnosti. Trenérská činnost v zaměstnaneckém poměru by byla nevýhodná i pro sportovní klub, znamenala by velkou administrativní náročnost v podobě vedení mzdových listů, rekapitulací o sražených zálohách a o dani sražené podle zvláštní sazby daně. K tomu by ještě sportovní klub musel odvádět sociální a zdravotní pojištění za takto zaměstnaného trenéra, což je pro neziskovou organizaci další administrativní a finanční zátěž.

Pro rozhodčí však doporučuji zdaňovat příjmy, jako ostatní příjem. Příjmy rozhodčích jsou nárazovou záležitostí a nebude tedy pochyb o nahodilosti těchto příjmů. Výše čistých mezd je u ostatních příjmů a u příjmů z podnikání víceméně srovnatelná, ale při ostatních příjmech jsou pro rozhodčího mnohem snazší administrativní záležitosti. Vyšší čistá mzda při zdaňování příjmů jako ostatní příjem je způsobena tím, že v tomto případě nemusí

rozhodčí odvádět zdravotní a sociální pojištění. Podmínkou ale je, že rozhodčí provozuje tuto činnost vedle svého zaměstnání.

Cestovní náhrady, jsou-li v rámci pracovněprávního vztahu a podle pravidel zákoníku práce, jsou od daně osvobozeny. Pokud osoba, které jsou vypláceny cestovní náhrady, nemá sjednanou pracovní smlouvu se sportovním klubem, je zde ještě možnost, jak tyto příjmy osvobodit. Tyto výdaje sportovního klubu mohou být považovány za příspěvky z prostředků občanských sdružení a tak jsou podle § 4 odst. 1 písm. k) ZDP od daně osvobozeny. Tím se trenéři vyhnou povinnosti tyto příjmy zdanit. [7] Toto ustanovení lze použít například i pro proplácení výdajů na cesty sportovcům na turnaje mimo domovské sportoviště. Sportovní klub si tyto příspěvky uplatní jako daňový výdaj.

4.4 Daňová optimalizace

Sportovní klub, jako jakákoliv jiná fyzická a právnická osoba, se snaží co nejvíce ušetřit své prostředky. Při šetření je i snaha platit co nejmenší daně. Daňová optimalizace je legální možností, jak s pomocí daňových úlev stanovených v zákonech platit co nejmenší daň. Pro neziskové organizace je jednou z významných možností jak platit co nejmenší daně, uplatňovat § 18 odst. 4 písm. a) ZDP. Při tom však nastávají dohady, které příjmy a výdaje by se měly porovnávat při jednotlivých samostatných činnostech, jako je pořádání sportovních akcí, a výchovné.

4.4.1 Pořádání sportovních akcí

Sportovní klub pořádá celoročně mnohé sportovní akce. Při organizování těchto sportovních akcí získává sportovní klub různé příjmy a vyžaduje to i odlišné výdaje, oproti běžnému provozu sportovního klubu. Pokud by sportovní klub pořádal akce pro veřejnost, například pro firmy, nebo profesní sdružení, pak by se jednalo o činnost vedlejší a příjmy a výdaje by se musely vést odděleně a byly by předmětem daně z příjmů, bez závislosti na vztahu mezi velikostí příjmů a výdajů. Sportovní klub však tuto činnost nepořádá pro veřejnost, ale pouze pro své členy a tudíž je tato činnost činností hlavní.

Příjmy z provozování sportovních akcí jsou například příjmy ze vstupného, od účastníků, příjmy od ČSTV a ČFBÚ. Tyto příjmy jsou součástí hlavní činnosti, a proto jsou předmětem daně, pokud jsou vyšší než výdaje související s organizováním této akce. Při organizování těchto sportovních akcí se jednotlivé příjmy a výdaje k nim vztahující

porovnávají samostatně za každou akci zvlášť. Dalším velmi výrazným příjmem jsou dotace. Jedná se zde o běžné provozní dotace, které jsou získávány na provoz jednotlivých sportovních klubů a jsou využívány ty zdroje jednotlivých mužstev, které se účastní sportovní akce. Mohou to však být i dotace na konkrétní sportovní akce, jako byla například za rok 2009 Dotace na pohár mistrů 2009. Nastává zde problém pro sportovní klub při posuzování jednotlivých akcí a to, jestli při porovnávání příjmů z důvodu jejich daňového uplatnění se jako součástí příjmů počítají i dotace, které předmětem daně nejsou podle § 18 odst. 4 písm. b) ZDP. K tomu se připojuje i otázka, jestli do porovnávání příjmů a výdajů započítat i výdaje, které jsou vypláceny ze zdrojů z dotace.

Dotace na **Pohár mistrů evropských zemí ve florbale – European floorball cup 2009** byla v hodnotě 580 000,- Kč. Výdaje hrazené touto dotací byly:

doprava – náklady na dopravu z Ostravy do Frederikshavenu a zpět a doprava během konání akce, **200 000,-Kč**

ubytování – náklady na ubytování během akce, **200 000,-Kč**

stravování – náklady na zajištění stravy pro hráče a realizační tým během akce, **120 000,-Kč**

pojištění – **5 000,-Kč**

registrační poplatek – **3 000 CHF, cca 55 000,-Kč**

Pokud bychom vycházeli z doslovného textu zákona o daních z příjmů a to, že „předmětem daně nejsou příjmy z činností, vyplývajících z jejich poslání za podmínky, že náklady vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním těchto činností jsou vyšší“ [§ 18 odst.4 písm. a) ZDP], z toho dle mého názoru vyplývá, že se zde uvažuje o veškerých příjmech, tedy i příjmech z dotací. Pokud by zde bylo myšleno započítávat jen příjmy, které jsou předmětem daně, bylo by v zákoně nejspíš výslovně řečeno, že „předmětem daně nejsou příjmy podle tohoto zákona z činností vyplývající z jejich poslání...“. Ze stanov sportovního klubu vyplývá, že zdrojem majetku jsou i dotace. Při porovnávání příjmů a výdajů ze sportovní akce pohár mistrů, se tedy do příjmů bude počítat i částka 580 000,- Kč, která je příjmem z dotace.

Do *výdajů* se však podle tohoto výkladu budou zahrnovat jen výdaje, které jsou daňovými výdaji dle ZDP, protože je to v textu zákona výslovně řečeno. Do výdajů se tedy nebudou započítávat náklady na občerstvení a reprezentaci, které budou při organizaci sportovní akce vynakládány a také výdaje vztahující se k nedaňovým příjmům jako jsou dotace a úroky z běžného účtu.

Výdaje bude tedy třeba rozlišit na daňově uznatelné a daňově neuznatelné nejen pro výpočet základu daně, ale také pro porovnání, zda budou příjmy ze sportovní akce předmětem daně. Příklady výdajů v souvislosti s pořádáním sportovní akce jsou výdaje na vytištění vstupenek, poradatelskou službu, zdravotní službu, hasičský dozor, pronájem haly, odměny rozhodčím a jiné. Tyto vyjmenované výdaje jsou předmětem daně. Součástí je i místní poplatek a to poplatek ze vstupného. Je příjmem obce a platí se v hodnotě 20 % z úhrnné částky vybraného vstupného. Pokud by činnost byla pořádána v rámci charitativní nebo veřejně prospěšné akce, poplatek by se neplatil. Předmětem sporu mohou být výdaje na občerstvení pro sportovce. Dá se říct, že je pravidlem poskytovat občerstvení sportovcům.

Při takto konaných soutěžích se většinou platí registrační poplatky. Tento poplatek lze považovat za veřejný příslib, že za vklad do soutěže obdrží občerstvení. Výdaje na toto občerstvení jsou pak předmětem daně z příjmů a jsou považovány jako výdaje při provozní činnosti a nepovažují se jako výdaje na reprezentaci.

Sportovní klub by měl po skončení každé sportovní akce porovnat dosažené příjmy včetně dotací a související výdaje, z čehož zjistí, jestli jsou příjmy předmětem daně a budou se započítávat do celkového základu daně. Tímto porovnáním po skončení akce si sportovní klub zajistí i plnění povinnosti, které mu ukládá v § 18 odst. 7 ZDP, kdy musí vést odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo jsou osvobozeny. Tato povinnost sice musí být splněna až ke dni účetní závěrky, domnívám se však, že by bylo dost náročné po delší době vyhledávat, které příjmy a výdaje se vztahovaly k jednotlivým konaným akcím.

4.4.2 Výchovné

Při provozování klubu, zejména takto úspěšného, dochází k mnoha přestupům sportovců mezi různými sportovními kluby. Sportovní klub Vítkovice se může pochlubit i přestupem svého hráče do Švýcarského klubu. Při přechodu nastává problém z pohledu daní a to, jestli budou předmětem daně příjmy z těchto přestupů. Tyto přestupy jsou nazývány odstupné nebo výchovné. [9] Tento příjem bude příjmem z posílání sportovního klubu, a tedy bude předmětem hlavní činnosti. Proto je pro ně významný § 18 odst. 4 písm. a) ZDP a musíme porovnat související výdaje. Zde nastává otázka, jaké výdaje do tohoto vztahu použít. Z dostupné literatury se objevují rozličné názory na tuto problematiku. Jeden názor říká, že můžeme porovnávat tyto příjmy s veškerými výdaji souvisejícími s hlavní činností. Jiný názor je, že se za související výdaje mohou uplatnit jen výdaje zaplacené za přestup

tohoto sportovce do současného klubu, ale naráží zde pak na problém v § 18 odst. 6 ZDP, kdy se příjmy a výdaje mají posuzovat jen v daném zdaňovacím období. Proto toto tvrzení nelze použít pro většinu případů, protože přestup do našeho klubu se konal již v minulých zdaňovacích obdobích.

Já se domnívám a zároveň mým doporučením pro sportovní klub je započítávat při posouzení vztahu mezi příjmy a výdaji, výdaje, které mohou nějak souviset s činností přestupujícího hráče. Bude se jednat o odměny trenérům, náklady na pronájem sportovní haly, výdaje na sportovní potřeby, dopravné sportovců na turnaje. Základem mého tvrzení je myšlenka, že bez soustavné práce trenérů, pronajaté sportovní haly a jiných výdajů, by sportovec nedosáhl takovýchto kvalitních výsledků, aby o něj byl zájem v jiných klubech a zapláceno za přestup odstupné. Způsob, jak zjistit tyto výdaje na jednotlivého sportovce, navrhuji prostým dělením podle počtu sportovců v celém klubu. Náklady na nájem a ostatní podobné výdaje budou zcela jistě možné být děleny rovnoměrně. U trenérů je také možnost dělit rovnoměrně příjem konkrétního trenéra, který trénuje tým přestupujícího sportovce, protože se věnuje všem svým svěřencům stejně.

5. Závěr

Sportovní kluby, které mají právní formu občanských sdružení, jsou neziskovými organizacemi, které nejsou založeny nebo zřízeny za účelem podnikání. Vztahují se tedy na ně účetní a daňové předpisy neziskových organizací, které se v určitých oblastech odlišují od podnikatelské sféry. Zejména jsou jim umožněny různé daňové úlevy, které je vhodné umět využívat.

Cílem této diplomové práce bylo popsat problémy konkrétního občanského sdružení, které mu vzniknou v souvislosti s vedením účetnictví, a s tím spojená daňová problematika, která se ho bezprostředně týká, a naznačit možná řešení nebo zjednodušení. Ve své diplomové práci jsme se zabývala hlavními zdroji příjmů sportovního klubu, což jsou sponzorské příspěvky, dary a dotace. Vymezila jsem rozdíly mezi darem a sponzorským příspěvkem a naznačila jejich následné účetní zachycení a daňovou problematiku. Tyto dva zdroje jsou si dosti podobné a jejich rozlišení je pro sportovní klub významné pro správné vedení účetnictví a ovlivnění daňového základu.

Sportovnímu klubu jsem navrhla účtování prostřednictvím nákladových středisek, které mu pomůže při žádostech o dotace, jejich kontrole a umožní zkvalitnění vykazování účetnictví. Pro lepší vypovídací schopnost účetnictví jsme rozšířila analytickou evidenci účtů 518 – Ostatní služby a 521 – Mzdové náklady.

V oblasti daní jsem se zaměřila zejména na daňovou optimalizaci jak sportovního klubu, tak samotných členů klubu, kteří vykonávají nějakou činnost pro sportovní klub. A zabývala jsem se problematikou § 20/7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která je významnou daňovou úlevou pro všechny neziskové organizace. Její uplatnění však skýtá mnohá úskalí při jejím použití nesrovnalostmi v zákoně a při povinnosti dokazování.

Domnívám se, že jsem svou diplomovou prací pomohla ujasnit problémy klubu, kterým jsem se v práci věnovala. Přínosem pro klub bude účtování podle navržených nákladových středisek, protože stávající způsob účtování nemá příliš velkou vypovídací schopnost a není zcela v souladu s legislativními požadavky na vedení účetnictví.

Seznam použité literatury

Publikace

- [1] HOBZA, V.; REKTOŘÍK, J. *Základy ekonomie sportu*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2006. 191 s. ISBN 80-869292-04-3.
- [2] KOČÍ, P. *Nevýdělečné organizace* 2009. 5. vyd. Praha: ASPI, 2009. 292 s. ISBN 978-80-7357-415-4.
- [3] KOSÍK, M.; PACUT, M. *Organizace sportu*. 1. vyd. Ostrava : VŠB – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA, 2009. 86 s. ISBN 978-80-248-2017-0.
- [4] PEŠTUKA, J. *Účetnictví nevýdělečných organizací*. 1. vyd. Praha: Eurounion Praha, 2008. 286 s. ISBN 978-80-7317-067-7.
- [5] PETRLÍKOVÁ, B. *Nevýdělečné organizace a fyzické osoby účtují*. 1.vyd. Praha: ASPI Publishing, 2004. 104 s. ISBN 80-7357-025-4.
- [6] REKTOŘÍK, J., a kol. *Organizace neziskového sektoru – Základy ekonomiky, teorie a řízení*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2001. 187 s. ISBN 80-86119-41-6.
- [7] RŮŽIČKOVÁ, R. *Neziskové organizace: vznik, účetnictví, daně*. 10.vyd. Olomouc: ANAG, 2009. 247s. ISBN 978-80-7263-538-2.
- [8] STUHLÍKOVÁ, H.; KOMRSKOVÁ, S. *Zdaňování neziskových organizací: zejména příspěvkových organizací, krajů, obcí, občanských sdružení, nadací, veřejných vysokých škol, veřejných výzkumných institucí a obecně prospěšných společností s příklady z praxe*. 7.vyd. Olomouc: ANAG, 2009. 307 s. ISBN 978-80-7263-510-8.
- [9] TOPINKA, J. *Daňové povinnosti tělovýchovných jednot a sportovních klubů*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2007. 216s. ISBN 978-80-7376-014-4.
- [10] TOPINKA, J. *Účetnictví tělovýchovných jednot a sportovních klubů*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2007. 216 s. ISBN 978-80-7376-015-1.

Právní předpisy

- [11] České účetní standardy č. 401 až 414 pro účetní jednotky, které účtují podle Vyhlášky č. 504/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- [12] Vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou s provádí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- [13] Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- [14] Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
- [15] Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- [16] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- [17] Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
- [18] Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
- [19] Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů.
- [20] Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- [21] Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [22] Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

- [23] Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
- [24] Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.
- [25] Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- [26] Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Elektronické zdroje

- [27] <http://cds.mfcr.cz> [Česká daňová správa]
- [28] <http://www.msmt.cz> [Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy]

Jiné

Interní předpisy sportovního klubu, účetnictví sportovního klubu

Seznam zkratek

BÚ – běžný účet
BV – bankovní výpis
ČFBU – Česká florbalová unie
ČSTV – Český svaz tělesné výchovy a sportu
DHM – dlouhodobý hmotný majetek
DHMN – dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek
DNM – dlouhodobý nehmotný majetek
DPČ – dohoda o provedení pracovní činnosti
DPP – dohoda o provedení práce
FP – faktura přijatá
FV – faktura vydaná
ID – interní doklad
SVČ – samostatně výdělečná činnost
ÚJ – účetní jednotka

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně ke své vnitřní potřebě diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne

.....
jméno a příjmení studenta

Adresa trvalého pobytu studenta:

.....

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 - Účtový rozvrh 1. SC WOOW Vítkovice, o.s.

Příloha č. 2 - Přiznání k dani z příjmů právnických osob

ÚČTOVÝ ROZVRH 1. SC WOOW Vítkovice, o.s.

Účtová třída 0 – dlouhodobý majetek

01 – Dlouhodobý nehmotný majetek

014 – Ocenitelná práva

018 – Drobný dlouhodobý nehmotný majetek

02 – Dlouhodobý hmotný majetek odpisovaný

022 – Samostatné movité věci a soubory movitých věcí

028 – Drobný dlouhodobý hmotný majetek

029 – Ostatní dlouhodobý hmotný majetek

04 – Nedokončený dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek, pořizovaný dlouhodobý finanční majetek

041 – Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek

042 – Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek

05 – Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek

051 – Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek

052 – Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek

07 – Oprávky k dlouhodobému nehmotnému majetku

074 – Oprávky k ocenitelným právům

078 – Oprávky k drobnému dlouhodobému nehmotnému majetku

08 – Oprávky k dlouhodobému hmotnému majetku

082 – Oprávky k samostatným movitým věcem a souborům movitých věcí

088 – Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku

089 – Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku

Účtová třída 1 – Zásoby

11 – Materiál

111 Pořizovaný materiál

112 – Materiál na skladě

119 – Materiál na cestě

Účtová třída 2 – Finanční účty

21 – Peníze

211 – Pokladna

213 – Ceniny

22 – Účty v bankách

221 – Účty v bankách

26 – Převody mezi finančními účty

261 – Peníze na cestě

Účtová třída 3 – Zúčtovací vztahy

31 – Pohledávky

311 – Odběratelé

312 – Směnky k inkasu

314 – Poskytnuté provozní zálohy a zálohy na zásoby

315 – Ostatní pohledávky

32 – Závazky

321 – Dodavatelé

322 – Směnky k úhradě

324 – Přijaté zálohy

325 – Ostatní závazky

33 – Zúčtování se zaměstnanci a institucemi

331 – Zaměstnanci

333 – Ostatní závazky vůči zaměstnancům

335 – Pohledávky za zaměstnanci

34 – Zúčtování daní, dotací a ostatní zúčtování

341 – Daň z příjmů

342 – Ostatní přímé daně

345 – Ostatní daně a poplatky

346 – Nároky na dotace a ostatní zúčtování se státním rozpočtem

348 – Nároky na dotace a ostatní zúčtování s rozpočtem orgánů územních samosprávných celků

37 – Jiné pohledávky

378 – Jiné pohledávky

379 – Jiné závazky

38 – Přejídné účty aktiv a pasiv

- 381 – Náklady přístích období
- 383 – Výdaje přístích období
- 384 – Výnosy přístích období
- 385 – Příjmy přístích období
- 386 – Kursové rozdíly aktivní
- 387 – Kursové rozdíly pasivní
- 388 – Dohadné účty aktivní
- 389 – Dohadné účty pasivní

39 – Opravná položka k zúčtovacím vztahům a vnitřní zúčtování

- 391 – Opravná položka k pohledávkám

Účtová třída 5 – Náklady**50 – Spotřebované nákupy**

- 501.1 – Spotřeba materiálu – Skupina A
- 501.2 – Spotřeba materiálu – Skupina B
- 502.1 – Spotřeba energie – Skupina A
- 502.2 – Spotřeba energie – Skupina B
- 503.1 – Spotřeba ostatních neskladovatelných dodávek – Skupina A
- 503.2 – Spotřeba ostatních neskladovatelných dodávek – Skupina B
- 504.1 – Prodané zboží – Skupina A
- 504.2 – Prodané zboží – Skupina B

51 – Služby

- 511.1 – Opravy a udržování – Skupina A
- 511.2 – Opravy a udržování – Skupina B
- 512.1 – Cestovné – Skupina A
- 512.2 – Cestovné – Skupina B
- 513.1 – Náklady na reprezentaci – Skupina A
- 513.2 – Náklady na reprezentaci – Skupina B
- 518.1 – Ostatní služby – Skupina A
- 518.2 – Ostatní služby – Skupina B
- 518.X.1 – Ostatní náklady – ubytování
- 518.X.2 – Ostatní náklady - doprava
- 518.X.3 – Ostatní náklady - internet
- 518.X.4 – Ostatní náklady - licence
- 518.X.5 – Ostatní náklady - poštovné
- 518.X.6 – Ostatní náklady – telefonní poplatky
- 518.X.7 – Ostatní náklady – žehlení dresů
- 518.X.8 – Ostatní náklady - reklama
- 518.X.9 – Ostatní náklady - nájemné

52 – Osobní náklady

- 521.1 – Mzdové náklady – Skupina A
- 521.2 – Mzdové náklady – Skupina B
- 521.X.1 – Mzdové náklady – odměny trenérům
- 521.X.2 – Mzdové náklady – odměny rozhodčím
- 521.X.3 – Mzdové náklady – zdravotní služba
- 521.X.4 – Mzdové náklady – poradatelská služba

53 – Daně a poplatky

- 538.1 – Ostatní daně a poplatky –Skupina A
- 538.2 – Ostatní daně a poplatky –Skupina B

54 – Ostatní náklady

- 541.1 – Smluvní pokuty a úroky z prodlení – Skupina A
- 541.2 – Smluvní pokuty a úroky z prodlení – Skupina B
- 542.1 – Ostatní pokuty a penále –Skupina A
- 542.2 – Ostatní pokuty a penále –Skupina B
- 543.1 – Odpis nedobytné pohledávky –Skupina A
- 543.2 – Odpis nedobytné pohledávky –Skupina B
- 544.1 – Úroky –Skupina A

544.2 – Úroky –Skupina B
545.1 – Kursové ztráty – Skupina A
545.2 – Kursové ztráty –Skupina B
546.1 – Dary –Skupina A
546.2 – Dary –Skupina B
548.1 – Manka a škody –Skupina A
548.2 – Manka a škody –Skupina B
549.1 – Jiné ostatní náklady – Skupina A
549.2 – Jiné ostatní náklady – Skupina B

55 – Odpisy , prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek

551.1 – Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku –Skupina A
551.2 – Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku –Skupina B
552.1 – Zůstatková cena prodaného dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku –Skupina A
552.2 – Zůstatková cena prodaného dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku –Skupina B
550.1 – Prodaný materiál – Skupina A
550.2 – Prodaný materiál – Skupina B
556.1 – Tvorba rezerv –Skupina A
556.2 – Tvorba rezerv –Skupina B
559.1 – Tvorba opravných položek –Skupina A
559.2 – Tvorba opravných položek –Skupina B

58 – Poskytnuté příspěvky

582.1 – Poskytnuté členské příspěvky – Skupina A
582.2 – Poskytnuté členské příspěvky – Skupina B

59 – Daň z příjmů

591.1 – Daň z příjmů – Skupina A
591.2 – Daň z příjmů – Skupina B
595.1 – Dodatečné odvody daně z příjmů – Skupina A
595.2 – Dodatečné odvody daně z příjmů – Skupina B

Účtová třída 6 – Výnosy

60 – Tržby za vlastní výkony a za zboží

602.1 – Tržby z prodeje služeb – Skupina A
602.2 – Tržby z prodeje služeb – Skupina B

64 – Ostatní výnosy

641.1 – Smluvní pokuty a úroky z prodlení – Skupina A
641.2 – Smluvní pokuty a úroky z prodlení – Skupina B
642.1 – Ostatní pokuty a penále – Skupina A
642.2 – Ostatní pokuty a penále – Skupina B
643.1 – Platby za odepsané pohledávky – Skupina A
643.2 – Platby za odepsané pohledávky – Skupina B
644.1 – Úroky – Skupina A
644.2 – Úroky – Skupina B
645.1 – Kursové zisky – Skupina A
645.2 – Kursové zisky – Skupina B
648.1 – Zúčtování fondů – Skupina A
648.2 – Zúčtování fondů – Skupina B
649.1 – Jiné ostatní výnosy – Skupina A
649.2 – Jiné ostatní výnosy – Skupina B

65 – Tržby z prodeje majetku, zúčtování rezerv a opravných položek

652.1 – Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku – Skupina A
652.2 – Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku – Skupina B
654.1 – Tržby z prodeje materiálu – Skupina A
654.2 – Tržby z prodeje materiálu – Skupina B
656.1 – Zúčtování rezerv – Skupina A
656.2 – Zúčtování rezerv – Skupina B
659.1 – Zúčtování opravných položek – Skupina A
659.2 – Zúčtování opravných položek – Skupina B

68 – Přijaté příspěvky

682.1 – Přijaté příspěvky (dary) – Skupina A

682.2 – Přijaté příspěvky (dary) – Skupina B

684.1 – Přijaté členské příspěvky – Skupina A

684.2 – Přijaté členské příspěvky – Skupina B

69 – Provozní dotace

691.1 – Provozní dotace – Skupina A

691.2 – Provozní dotace – Skupina B

Účtová třída 9 – Vlastní jmění, fondy, výsledek hospodaření, rezervy, dlouhodobé úvěry a půjčky, závěrkové a podrozvahové účty**90 – Vlastní jmění**

901 – Vlastní jmění

91 – Fondy

911 – Fondy

92 – Oceňovací rozdíly

921 – Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků

93 – Výsledek hospodaření

931 – Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení

932 – Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let

94 – Rezervy

941 – Rezervy

96 – Závěrkové účty

961 – Počáteční účet rozvahový

962 – Konečný účet rozvahový

963 – Účet výsledku hospodaření

97 – 99 Podrozvahové účty

971 – 998 Podrozvahové účty

999 – Vyrovnávací účet k podrozvahovým účtům